СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2005 РОКУ. № 62 (3562)

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

■ ОФІЦІЙНО

Зниження енерготарифів сприятиме бізнес-проектам

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Учора Голова Верховної Ради Володимир Литвин прийняв заступника генерального директора ТОВ «РУСАЛ-УК» з міжнародних зв'язків і спеціальних проектів Олександра Лівшица. Гість представив главі парламенту бізнес-проект, який планується до реалізації в Україні. Пропозиція полягає в тому, щоб побудувати алюмінієвий завод потужністю 200 тисяч тонн. Цей проект — поза інвестиційними зобов'язаннями із покупки МГЗ. «Російський алюміній» пропонує уряду України внести зміни у законодавство з метою оптимізації умов діяльності підприємств алюмінієвого виробництва. Олександр Лівшиц звернувся до Володимира Литвина з проханням підтримати можливі урядові рішення щодо цього проекту.

(Закінчення на 2-й стор.).

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Місцеві проблеми всеукраїнського масштабу

Для участі у Всеукраїнських зборах представників органів місцевого самоврядування, що відбудуться в Києві 23 квітня, від Запорізької області обрано 72 депутати. Зараз представники місцевого самоврядування активно обговорюють питання, які буде винесено на всеукраїнські збори представниками від Запорізької області, **повідомляє наш власний кореспондент Ігор САМОЙЛЕНКО**.

■ SOS!

Біда прийшла з водою

650 комунальних та приватних будинків із садибами на площі більш як сто гектарів підтоплено ґрунтовими водами в Долинській Кіровоградської області

У прес-службі ГУ МНС України в Кіровоградській області повідомили, що внаслідок стихії погіршилися умови проживання 1582 мешканців. Одну сім'ю із трьох осіб довелося відселити.

Нині на місці події працюють рятувальники, залучено техніку. Проводяться роботи з відкачування води з погребів, очищення дренажних систем, а також підвозиться питна вода постраждалому населенню.

Вирішено виділити на першочергові роботи з ліквідації наслідків лиха 63 тисячі гривень з капітальних видатків закладів освіти та охорони здоров'я району, **повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР**.

АВТОСТРАХОВКА ПЕНСІОНЕРАМ НЕ ПО КИШЕНІ

Ранкове засідання 5 квітня

Український парламент вшанував хвилиною мовчання пам'ять Папи Римського Івана Павла II. Після цього депутати внесли пропозицію про необхідність розгляду питання стосовно обов'язкового автострахування. Лідер фракції «Єдина Україна» Богдан Губський розповів про обурення виборців, які не в змозі оплатити обов'язкову страховку на своє авто і яких з 1 квітня вже почали штрафувати. «Пенсіонери не мають можливості страхувати машини і сплачувати по 17 гривень штрафу», — наголосив Богдан Губський. Він запропонував створити робочу групу з представників уряду, парламентаріїв та фахівців, щоб розібратися, чи потрібне обов'язкове страхування автомобіля. Депутати дійшли згоди сьогодні розглянути це питання.

Народний депутат Віра Ульянченко прикріплює значок новообраному народному депутату Ксенії Ляпіній.

Парламентарії відхилили проект Кодексу поведінки державних службовців України. На думку народного депутата Станіслава Косінова (фракція Народної партії), цим кодексом має бути забезпечено довіру суспільства, підвищення авторитету держслужбовця, боротьбу із корупцією. Водночас голова підкомітету Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування Анатолій Оржаховський зауважив, що етичні вимоги до держслужбовців важливі, але внесений документ носить декларативний характер, а його статті дублюють закони України про держслужбу і про боротьбу з корупцією.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

■ ЗАХИСТ ПРАВ

Медики проти

До незвичайної акції протесту вдалися працівники поліклініки УМВС України в Полтавській області. З 1 квітня вони страйкують... роботою: одержуючи заробітну плату з розрахунку 0,75 ставки, медпрацівники вирішили працювати повний робочий день. Мовляв, нехай начальству буде соромно.

Лише в січні місяці їм вдалося попрацювати на повні ставки, а потім люди змушені були «добровільно-примусово» написати заяви, щоб їх перевели «на скорочений робочий день»...

...А студенти Луганського медуніверситету незадоволені наказом Міністерства охорони здоров'я України №81. Йдеться про скасування вузьких спеціальностей і зміну термінів навчання в інтернатурі. Майбутні медики вважають, що коректування у виборі спеціальності, які вносяться цим наказом, передусім порушують договір вузу із студентами на освоєння певної спеціалізації, **повідомляє наш кореспондент Алла АНТИПОВА.**

«Командування беру на себе...»

■ ПЕРЕМОЖЦІ

Веніаміну Московченку було дев'ятнадцять, коли 76-та стрілецька дивізія 14 січня 1945 року прямувала на штурм Варшави.

Шлях піхотинців, котрі одержали завдання вийти до Вісли, перепинив ворожий дзот. Під його кулеметний обстріл потрапив і артилерійський розрахунок, у якому служив рядовий Московченко. Вбило п'ять чоловік, у тому числі і командира гармати. І тоді командування взяв на себе Веніамін. З першого ж пострілу гармата накрила дзот. Півтора місяця Московченко пролежав у госпіталі. Був нагороджений орденом Слави третього ступеня.

Веніаміна Матвійовича добре знають у Дніпропетровську як досвідченого і вмілого майстра дизайну. З особливим натхненням, згадують друзі, Московченко завжди працював над оформлювальними роботами напередодні 9 Травня.

Сергій КОРОБКОВ.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Поверніть гроші із вкладів, хоча б частково

Ми, ветерани війни і праці міста Козятин, звертаємося до Президента України, Прем'єр-Міністра України та Голови Верховної Ради України з проханням, вірніше, вимогою: з нагоди 60-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні повернути кожному інваліду війни хоча б по тисячі гривень із власних заощаджень.

А пенсіонерам пропонуємо видати із вкладів по сотні гривень кожному. На підтримку цього прохання ми зібрали понад три тисячі підписів.

Г. АКОПОВ, *голова міської ради ветеранів війни і праці.*

Козятин Вінницької області.

Перший віце-прем'єр-міністр України Анатолій КІНАХ: «Сільськогосподарський товаровиробник потребує підтримки, створення необхідних умов для розвитку виробництва і просування на ринку»

ПОЛІТИКА
СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2005 ■ № 62 (3562)

МВС України виявило факти зловживань у Державній адміністрації залізничного транспорту («Укрзалізниця»), Державній службі автомобільних доріг («Укравтодор») та ВАТ ДАК «Автомобільні дороги України» у 2004 році

Лідер фракції «Наша Україна» Микола МАРТИНЕНКО: «Кристалізація формату можливого створення пропрезидентського блоку на виборах 2006 року вірогідна не раніш як восени»

■ ОФІЦІЙНО

Зниження енерготарифів сприятиме бізнес-проектам

(Початок на 1-й стор).

Як повідомив прес-секретар глави ВР Ігор Сторожук, Володимир Литвин наголосив: рішення такого масштабу повинні бути запропоновані виключно у формі закону. Російська сторона також внесла пропозицію створити робочу групу, яка розв'язувала б одну головну проблему — енерготарифи. Річ у тім, що алюмінієве виробництво дуже енергоємне, тому проблема будівництва найбільше пов'язана з енерготарифами. Росіяни прагнуть зниження тарифів, щоб цей проект був рентабельним. У свою чергу, пан Лівшиц зауважив, що з урахуванням європейських перспектив України розширення присутності російського бізнесу має величезне значення для Росії, бо таким чином вона буде ширше представлена на європейському ринку.

Яна СТАДІЛЬНА.

Митні тарифи — не підводні рифи

Коли вноситимуть зміни до митних тарифів, треба врахувати насамперед інтереси вітчизняних виробників. Про це йшлося на позавчорашньому засіданні Голови Верховної Ради України Володимира Литвина, керівників груп і фракцій, народних депутатів з участю Першого віце-прем'єр-міністра Анатолія Кінаха.

Парламентарії занепокоєні нерівністю умов для вітчизняних і зарубіжних виробників, які можуть бути створені у разі схвалення урядового законопроекту. Народні обранці запропонували альтернативний документ.

На зустрічі обговорили умови перетину кордону товарів продовольчої групи. Промовці наголошували на проведенні широких консультацій для одержання комплексного виваженого рішення для того, щоб митні тарифи не стали підводними рифами для українських товаровиробників.

Володимир Литвин підкреслив важливість детального аналізу довгострокових наслідків кожного з варіантів рішень, які пропонуються для винесення на пленарне засідання сесії парламенту.

На засіданні домовилися про створення спільної парламентсько-урядової робочої групи з вивчення та внесення пропозицій щодо оптимального рішення цього питання.

Земельний кодекс позбавив права?

Учора Конституційний Суд розпочав розгляд справи за поданням 51 народного депутата щодо конституційності статті 92 та п. 6 Перехідних положень Земельного кодексу України. Даними положеннями передбачається право постійного користування земельною ділянкою (право володіння і користування земельною ділянкою без встановлення строку) лише підприємствам, установам та організаціями, що належать до державної та комунальної власності, а також обов'язок громадян та юридичних осіб, які мають у постійному користуванні земельні ділянки, але за кодексом не можуть їх мати на такому праві, до 1 січня 2005 року переоформити у встановленому порядку право власності або право оренди на них.

Народні депутати вважають, що за цими положеннями Земельного кодексу громадяни позбавлені права постійного користування земельними ділянками для ведення селянського (фермерського) господарства, особистого підсобного господарства, а отже, вони не відповідають Конституції.

■ ФОТОФАКТ

У столичному Будинку вчителя відбулася церемонія нагородження лауреатів фестивалю-конкурсу працівників установ освіти «Таланти твої, Україно». У номінації «Фотомистецтво» перемогу здобула вихователька санаторної школи-інтернату № 19 Тетяна Сергєєва праворуч.

Фото агентства «Прес-КІТ».

Автостраховка пенсіонерам не по кишені

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 5 квітня

(Початок на 1-й стор.).

Народні депутати відхилили і Дисциплінарний статут податкової міліції Державної податкової служби України.

На початку ранкового засідання народні депутати Валерій Келестин, Олександр Кисельов, Ксенія Ляпіна, Михайло Поживанов, Олександр Ткаленко склали присягу. Після цього парламентарії прийняли рішення про перенесення з 6 квітня на 29 червня слухань «Свобода совісті й ідентифікація особи» та про внесення змін до постанови ВР «Про день уряду України» у цьому місяці. Останнє означає, що саме питанню про заходи з ліквідації наслідків чорнобильської аварії буде приділено увагу на дні уряду.

Депутати поздоровили з днем народження свого колегу Олексія Козаченка **(на знімку)**. А Голова Верховної Ради України Володимир Литвин оголосив про обрання уповноваженим представником фракції Соціалістичної партії Михайла Мельниченка та про входження депутатів Тетяни Засухи у групу «Союз» і Павла Матвієнка — у Партію промисловців і підприємців.

Василь Бартків та Валерій Келестин увійшли до фракції УНП, Олександр Кисельов — до СДПУ(о), Юрій Крук та Сергій Сінченко — до БЮТ, Олександр Ткаленко і Михайло Поживанов поповнили лави фракції «Наша Україна», а Григорій Дашутін — СПУ.

Після перерви депутати прийняли рішення стосовно законопроекту, який уже всьоме вноситься на розгляд парламенту. Цим голосуванням вони нарешті дали «зелене світло» для внесення змін до законів України щодо імплементації законодавства до вимог багатосторонньої Угоди про торговельні аспекти прав інтелектуальної власності (ТРІПС) СОТ. Як нещодавно зазначив міністр економіки Сергій Терьохін, позитивне голосування з цього питання зробить Україну ближче до СОТ на один крок.

Крім цього, парламентарії розглянули два закони з пропозиціями Президента і проголосували за Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Цивільного та Сімейного кодексів» у новій редакції і Закон «Про комбіноване виробництво теплової та електричної енергії та використання скидного енергопотенціалу» також у новій редакції.

Яна ОСАДЧА.

■ СВОБОДА СЛОВА

Скандал навколо НТН

Після «помаранчевої революції» ситуація з дотриманням свободи слова у медійній сфері погіршилася. Про це наголосили під час учорашньої прес-конференції представники громадської ради захисту свободи слова. Вони пообіцяли боротися з тиском на незалежні ЗМІ, захищати права журналістів і вільний доступ до неупередженої інформації.

Громадська рада не стоятиме осторонь і від конфлікту навколо молодого телеканалу НТН. Нагадаємо, Генеральна прокуратура намагається позбавити його ліцензії, яку, мовляв, видано незаконно. На це «ентеенівці» показують нотаріально засвідчену платіжку на суму 2 мільйони 162 тисячі гривень. І два рішення суду: НТН має право на частоти у 75 регіонах України. Працівники ТК заявляють, що намагаються чесно і професіонально робити телепродукт. Без політики і залаштункових ігор. Вони одностайні: на канал тиснуть, новій владі не подобається критика і муляють «донецькі гроші», вкладені в розвиток медіаресурсу.

Журналісти каналу проти «ініціатив» ГП розпочали під стінами секретаріату Президента акцію «Мовчати!».

Політики з різних таборів заявляють, що закриття НТН — нонсенс, а Голова Верховної Ради України влучно прокоментував: «Сваритися зі ЗМІ — це рівнозначно тому, що заснути біля провалля».

Нині НТН збирається подати позов проти віце-прем`єра Миколи Томенка.

... А тим часом суд проти НТН перенесено.

■ ФОТОФАКТ

Працівники легкої промисловості протестують проти запровадження авальованого векселя на операції з давальницькою сировиною.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Гарант зізнання

■ РЕПЛІКА

«У справі Гонгадзе перша фінальна частина щодо вбивць завершується добре. Вони визнали свою провину». Такі слова Президента України Віктора Ющенка позавчора розповсюдило агентство «Інтерфакс—Україна». І продовжило цитату: «Стосовно тих людей, які були залучені до першого етапу як підозрювані, сьогодні процедуру завершено досить глибоко. Вони дали відповідні свідчення з виїздом на місця, вони продемонстрували, як усе відбувалося».

Схоже, у глави держави вже вибилася традиція: перед відповідальною закордонною поїздкою зробити гучну заяву про розслідування справи Георгія Гонгадзе. Однак закрадається сумнів: чи варто поспішати з такими твердженнями? Передусім тому, що Віктор Ющенко уже давно не лідер опозиції, а гарант Конституції.

Хоч як гірко на це звертати увагу, але доведеться таки процитувати статтю 62 Основного Закону: «Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь».

Власне, на цьому можна було б і ставити крапку. Однак вельми неприємно, коли Президент України говорить про зізнання як основний доказ вини підозрюваних. Невже радники-юристи не можуть нагадати, що лише Андрій Вишинський, Генеральний прокурор СРСР, на сумнозвісних процесах 1937 року вважав зізнання «царицею доказів»? А що буде, коли в суді підозрювані відмовляться від своїх зізнань? Хто тоді буде гарантом доказу причетності їх до злочину?

Володимир КОРОЛЮК.

■ ОБЛИЧЧЯ ФЕМІДИ

Уже без жартів

Приморський районний суд Одеси зобов'язав міськвиборчком визнати міським головою Одеси Едуарда Гурвіца. Відповідне рішення за скаргою народного депутата України Едуарда Гурвіца про скасування рішення міської територіальної виборчої комісії, яка за результатами виборів міського голови 2002 року визнала переможцем Руслана Боделана, винесла 4 квітня суддя Світлана Ярош.

Отже, 19-денний судовий марафон, що тримав у напруженні Одесу, фінішував. Прикметно, що сталося це в день народження Руслана Боделана, якому виповнилося 63 роки.

Під час судових засідань було встановлено, що вибори трирічної давності проходили з масовими порушеннями і фальсифікаціями, вина в яких, на думку суду, лежить на Руслані Боделані та його підлеглих.

Едуард Гурвіц в інтерв'ю «ГУ» заявив, що «відновлено законну справедливість». «Під час судових засідань було доведено численні порушення передвиборної кампанії 2002 року і голосування 31 березня, — підкреслив він. — При Р. Боделані Одесу знищували, зникали санаторії і будинки відпочинку, курортну землю дарували безплатно».

Водночас депутати міської ради, які підтримували на засіданнях суду Руслана Боделана, вважають, що перемога Едуарда Гурвіца з юридичної точки зору не є чистою, і тому не виключають, що їхній лідер оскаржить рішення місцевого суду у Верховному Суді України.

«Золоту підкову» даруємо вам

■ ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Голові Черкаської облдержадміністрації Олександрові ЧЕРЕВКУ 45 років. Родом він з Тарасового краю — Звенигородського району. За фахом фінансист. Кандидат економічних наук. Очолював управління Нацбанку України у Черкаській області. Під час президентських виборів — регіональний штаб Віктора Ющенка. Депутат обласної ради, лідер фракції «Наша Україна». Останні 15 років відомий як особистий друг Віктора Ющенка. Крім спільних політичних поглядів, їх об'єднує романтична любов до національної минувшини. Олександр Черевко чинний козацький осавул, має колекцію українського живопису та старожитностей, займається пасічництвом.

— Олександре Володимировичу, написано багато статей, ухвалено чимало постанов про відродження історичних місць та пам'яток Черкащини, але досі вони перебувають не в кращому стані. Чому?

— Тому що до будь-якої справи потрібні системний підхід і чітка організація. Мені до болю прикро, що впродовж багатьох років святі місця, пов'язані з іменами Тараса Шевченка, Богдана Хмельницького та інших світочів нації, використовувалися попередньою владою як декорації до відвідин високопосадовців. Коли до Чигирина, Корсуня чи Моринець планувався «візит» сановитих чиновників — тоді й заходжувалися щось ремонтувати, латати, наводити порядки. Та тільки-но можновладці, здійснивши ритуальні огляди історичної пам'ятки, від'їжджали «на природу» —влягався журналістський ажіотаж, в'янули щойно висаджені квіти... Про проблеми заповідників та музеїв, про їх хранителів знову забували. Аж до наступних круглих дат і приїздів високих гостей.

— Тепер буде по-іншому?

— Ми це поставили собі за мету. Доля і Всевишній розпорядилися так, що Черкащина стала осердям величезного ареалу пам'яток української і світової культурної спадщини з найдавніших часів до сьогодення. Під державну охорону взято 1558 об'єктів історії, 7169 — археології, 358 — мистецтва. На території Шевченкового краю функціонує дев'ять історико-культурних заповідників, два з яких національні. Кожен клаптик черкаської землі пов'язаний з найграндіознішими національними процесами: тут зародилося Українське козацтво, формувалися сотні й полки великого гетьмана Богдана Хмельницького, звідси під проводом Максима Залізняка та Івана Гонти розгорілася Коліївщина, повстання Бута-Павлюка та Семена Неживого, у знаменитому Холодному Яру стояв на смерть останній збройний бастіон УНР — козацько-гайдамацький полк отамана Василя Чучупака... Щоб ефективно подбати про цей масштабний і величний спадок, ми напрацювали обласну програму «Державність. Духовність. Туризм». У її рамках сформовано туристично-культурологічний маршрут «Золота підкова Черкащини».

— Дуже гарна і вдала назва. Найголовніші пам'ятки минувшини, справді, простяглися від Канева до Тального й Чигирина у вигляді підкови... Хто автор цієї ідеї?

— Задум створити цілісний проект для туристів був давно. А підштовхнув до його втілення Віктор Андрійович Ющенко. Він і запропонував назву.

— Отже, «Золота підкова» бере свій початок з Тарасової гори...

— Так, з Канева, з Національного Шевченківського заповідника шанувальники давнини здійснять подорож до славного Корсуня-Шевченківського, де ознайомляться з діорамами двох найвизначніших в українській історії воєнних операцій — битви у Виграєві Богдана Хмельницького та «нового Сталінграда» під час Другої світової війни. З берегів стрімкої Росі через Городище Гулака-Артемовського та Мліїв Симиренків маршрут проляже на Тарасову батьківщину — до сіл Моринці, Кирилівка, Будище. Звідти — на Смілу, Черкаси і гетьманський Чигирин, Суботів, Холодний Яр.

— А чи буде зупинка туристів біля Шполи? Адже за найновішим, за допомогою комп'ютерних програм дослідженням, науковці НДІ геодезії та картографії визначили саме тут, а не в Добровеличківці на Кіровоградщині, географічний центр України?

— Натхненні й горді цим науковим вердиктом шполяни вже встановили в географічній точці нашої держави пам'ятний знак. Згодом там буде облаштовано відповідну інфраструктуру для учасників подорожей і, звичайно ж, усі із задоволенням фотографуватимуться на тлі оригінального архітектурного ансамблю «Центр України», над художнім вирішенням якого нині працюють митці.

— Ваші задуми щодо «Золотої підкови» оригінальні й масштабні. Проте все це потребує й «масштабних» фінансових вливань.

— Для реалізації програми залучатимуться кошти з державного, обласного, місцевих бюджетів. Велику надію покладаємо на сучасних симиренків та яхненків. І вони є. Нещодавно, наприклад, обговорювали відтворення в першій історичній столиці української держави, в Чигирині, посольської вулиці. Там планується поставити чотири будинки іноземних послів — так, як це було за козацьких часів. І підприємці, що брали участь в обговоренні проекту, висловили свою готовність до спільної роботи, до того ж з великим завзяттям. Є охочі допомогти відродити Платонів хутір у славнозвісному Млієві, побудувати чумацьку хату і кузню у Моринцях, відтворити Богданову садибу у Суботові. Вчора одержала листа з Київського інституту декоративно-прикладного мистецтва й дизайну імені Бойчука з пропозицією відкрити у Городищі філію «Золотої підкови» — Центр з відродження українських національних промислів. Основа для цього там уже є.

— Тривалий час науковці обговорювали плани відбудови колишньої гетьманської резиденції Богдана Хмельницького в Чигирині. Як тепер посувається ця робота?

— Нинішнього року розпочнеться реставраційне відтворення об'єктів цього значного історико-архітектурного комплексу. Зокрема, оборонних стін Чигиринського замку, фортеці Дорошенка, Богданової гори, церкви святих Петра і Павла, яка стояла за гетьманських часів...

— Тобто історична частина Чигирина перетвориться на козацьке місто сімнадцятого століття?

— Так пропонують науковці, і ми їх підтримуємо. З часом, є такий задум, у славному Чигирині розміститься й історична резиденція Президента України.

— І насамкінець не можу не згадати про ініціативу «Голосу України» спорудити у символі нашої державності, Чигирині, монумент національного примирення та єднання, закласти сад соборності України.

— Знаю, з якими труднощами ця ідея пробивала собі дорогу. А вона справді надзвичайно актуальна, життєво необхідна. Ми маємо творити ідеологію єдності нашої нації без поділу на схід і захід, південь і північ. Хай це буде перший символічний крок у цьому напрямі. І ми його зробимо — з участю Президента України, глави парламенту, делегацій від усіх областей України, котрі привезуть до гетьманської столиці пригорщі своєї землі й урочисто покладуть у підмурівок майбутнього монументу єднання.

— Дякую за розмову. Бажаю здійснення всіх задумів і мрій!

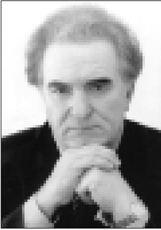
Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Від редакції. Сьогодні в Олександра Черевка день народження. Ми щиро вітаємо іменинника. З роси і води йому! Козацького здоров'я та гетьманської мудрості!

■ ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Шана земляків

Крим. Народному депутату України **Анатолію РАХАНСЬКОМУ** присвоєно звання «Почесний громадянин міста Саки». Вручення чергової відзнаки (нещодавно парламентарія відзначено титулами «Почесний євпаторієць» і «Почесний кримчанин») депутати міськради мотивували, зокрема, вагомим внеском народного обранця в розробку Закону України «Про курорти» та вирішенням низки соціально-економічних проблем краю.

Народний депутат особисто прийняв і допоміг більш як тисячі земляків. Сприяв спорудженню пасажирської платформи в районі Амедхан-Султан, сучасної телефонної станції на три тисячі номерів, завершенню будівництва міських очисних споруд, ліквідації заборгованості із зарплати вчителям і медикам тощо. А також своєю активною життєвою позицією депутат згуртував і змінив міську громаду.

Віктор ХОМЕНКО.

ПРОБЛЕМА ОДНОГО ОКРЕМО ВЗЯТОГО МІСТА

■ САМОНЕВРЯДУВАННЯ

Уже скоро три роки, як славне місто Полтава живе... без міського голови. Це трапилося після того, як на виборах-2002 Анатолій Кукоба переміг одразу у двох «номінаціях»: утреть підтвердивши мандат міського голови, він став і народним депутатом України. І хоча ще у квітні того ж 2002 року «депутат-сумісник» змушений був де-юре відмовитися від посади керівника міста, та насправді все виявилося набагато складніше.

Подейкують, де-факто Анатолій Тихонович продовжує керувати містом, на громадських засадах. Щоправда, прес-служба міськради змушена подавати прийняті рішення в оригінальній упаковці: «з ініціативи народного депутата...», «за пропозицією народного депутата...», «згідно із запитом...», «за дорученням...», «під патронатом...».

Громадськість пробувала апелювати до голів ОДА, але і Томін, і Удовіченко лише розводили руками: мовляв, не наша це справа — є міська рада, є прокуратура... Обласна прокуратура зрештою в листопаді 2003 року таки видала припис міській раді, яким зобов'язала усунути порушення законів України «Про вибори депутатів місцевих рад і сільських, селищних, міських голів» та «Про місцеве самоврядування в Україні». Його навіть опублікувала обласна газета «Зоря Полтавщини», однак міськрада — ні пари з вуст.

З трибуни Верховної Ради народний депутат від Полтави Микола Кульчинський оприлюднив депутатський запит до Президента України «щодо ситуації, яка склалася у Полтаві навколо виборів міського голови». Але, певне, час для цього вибрано було не дуже вдало, оскільки депутати того дня мали розглядати кандидатуру Юлії Тимошенко на посаду прем'єра. Як кажуть, було не до Полтави, тому й документ не набрав потрібної кількості голосів. Зате зі 140 голосів «за» був той і соціаліст Степан Бульба, якого невдовзі призначили головою обласної державної адміністрації. Тим часом Микола Кульчинський та ще ряд народних депутатів від Полтавщини надіслали звернення і безпосередньо Президенту, в якому, зокрема, пропонують Ющенкові відповідним указом призначити в місті виконувача обов'язків міського голови до проведення в місті виборів. Власне, йдеться про пряме президентське правління в Полтаві, яка ось уже майже три роки є «безголовою».

Тим часом і в самій Полтаві низка громадських організацій і політичних партій провели пікетування міськради, де серед інших вимог було звернення до депутатів міської ради підтримати пропозицію про запровадження в місті прямого президентського правління. А нещодавно в обласному центрі відбулися й громадські слухання «Розв'язання проблеми легітимності міського голови в Полтаві», організаторами яких стали Суспільна служба України, Центр правозахисту й контролю за дотриманням законності в Полтавській області та громадська рада «За чесну та прозору владу».

Фото автора.

Думки з приводу

Степан БУЛЬБА, голова Полтавської облдержадміністрації:

— Я не можу виходити за рамки своїх повноважень, адже міського голову мають обирати прямими виборами. Але я згоден, що нині ситуація в Полтаві потребує правового вирішення. Нещодавно зустрічався з Віктором Андрійовичем Ющенком... Говорив і на цю тему. Хоча в мене склалося враження, що він був недостатньо поінформований про ситуацію в Полтаві, про всі її складнощі та необхідність вирішення цього питання.

Микола БІЛОКІНЬ, депутат міської ради, член постійної депутатської комісії з питань законності, правопорядку, прав людини та боротьби зі злочинністю:

— Хоча офіційно Кукоба відмовився від посади міського голови, та насправді нічого не змінилося. Він, як і раніше, проводить апаратні наради, представляє міське керівництво на різних офіційних і культурницьких заходах, зустрічає зарубіжних гостей (у тому числі і послів, яким його представляють мером міста). Не кажучи вже про те, що головує на сесіях! Хоча в протоколі потім пишуть, що вів засідання секретар міськради І. Михайлюк...

Взагалі сесії — це окрема тема. Ось уже майже три роки про дату і місце проведення чергової сесії в пресі жодного разу не повідомлялося, хоч це чітко передбачено законодавством. У кращому разі депутати дізнаються про це за два-три дні, а бувало, з міськради телефонували напередодні увечері, повідомляючи, що... вранці відбудеться сесія. Скажімо, 28 грудня минулого року, тільки прийшовши на саму сесію, ми, депутати, дізналися про порядок денний. А одним із його питань був, між іншим, бюджет-2005. Хіба можна за таких умов всерйоз щось вирішувати? Я й сказав про це на сесії...

Я не проти Кукоби чи за Кукобу. Я не розумію і не сприймаю ті негаразди, які після виборів-2002 панують у владних коридорах Полтави. Так, Анатолій Кукоба — непоганий господарник, людина вимоглива, але свій вибір він зробив у 2002 році.

В'ячеслав СКРЯБІН, голова обласного осередку партії «Солідарність»:

— Сумно й гидко. Полтава — єдине місто в Україні, де вже протягом майже трьох років немає міського голови. Чому так виходить? Тому, що в законодавстві є проблема.

Сергій ГОЛОВКО, юрист:

— Ситуація в Полтаві — це не тільки політичний, а й юридичний прецедент. Тому я згоден з тими, хто доводить, що в даному випадку порушено не лише права територіальної громади загалом, а й кожного полтавського виборця зокрема. І порушено не абстрактним «керівництвом міста», а конкретними депутатами міськради, кожен з яких ігнорує проведення виборів міського голови, нехтуючи правами громадян — своїх виборців. Хотілося б подивитися на цих обранців народу, якби персонально на кожного було подано судовий позов. Звісно, важко повірити в те, що таку акцію хтось може зорганізувати, але що залишається робити, коли навіть на припис прокуратури міська рада не реагує відповідним чином? Тому можна вважати, що цей представницький орган не виконує своїх основоположних обов'язків. І якщо Президент має право за певних обставин розпустити Верховну Раду, то чому такі «форс-мажорні обставини» не застосувати до Полтавської міської ради?

Підготував Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

НОВИНИ
СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2005 ■ № 62 (3562)

Громадяни Європейського союзу і Швейцарії зможуть перебувати нинішнього літа в Україні без візи протягом 90 днів

Учора прем'єр-міністр Великої Британії Тоні Блер закликав королеву Єлизавету II з початку наступного тижня розпустити парламент країни

■ ВІСТІ З РЕГІОНІВ

"Луганськтепловоз" став ласим шматком

Луганськ. Справжній бум відбувається навколо акцій холдингової компанії "Луганськтепловоз", котрий у зв'язку з пошуком інвестора став дуже привабливим на ринку цінних паперів. Одразу з'явилося кілька організацій, які почали активно скуповувати акції тепловозобудівного підприємства, причому нецивілізовано, без дотримання визначених законом правил. До адміністрації компанії звертаються акціонери зі скаргами на тиск з боку людей, котрі наполегливо пропонують продати їм акції заводу. Правління ВАТ змушене привселюдно заявити, що жодного стосунку до скуповування акцій у фізичних осіб не має.

Алла АНТИПОВА.

Потерпілих під опіку

Донецьк. Міська влада Єнакієвого запропонувала мешканцям будинку, де в ніч з неділі на понеділок стався вибух, тимчасово переселитися до територіального центру опіки. На надзвичайному засіданні виконкому йшлося про матеріальну допомогу потерпілим, адже без даху над головою залишилися 18 сімей. Незважаючи на те, що в чотириповерховому будинку вцілів один під'їзд, без висновку фахівців неможливо дати згоду на повернення людей до квартир. Стан будинку і комунікацій вивчатиме спеціальна комісія.

Ліна КУЩ.

Фото Центру пропаганди Головного управління МНС України в Донецькій області.

Чиновник — людина не бідна

Одеса. Перший заступник голови обласної державної адміністрації Арсеній Яценюк опублікував дані про свої доходи за 2004 рік. Його сукупний дохід — 393 698 гривень. Крім того, він має земельну ділянку площею 3012 квадратних метрів, житловий будинок, квартиру, дачний будинок. Сума коштів на рахунках у банках та інших фінансово-кредитних установах становить 700 618 гривень. В Одесі Арсеній Яценюк орендує автомобіль і будинок.

Публікація високопосадовцем декларації про доходи шокувала одеситів. Адже до цього жоден чиновник у місті не публікував даних про свої доходи.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Два судна з "Океану"

Миколаїв. З доків миколаївського заводу "Дамен Шип'ярдс Океан" вийшло одразу два судна. Красень контейнеровоз **(на знімку)** і могутній сучасний буксир збудовані на замовлення голландських фірм. Перше судно довжиною 154 метри і шириною 21 метр розвиває швидкість до 18 вузлів і вміщує 917 контейнерів. А буксир-постачальник призначений для перевезення насипних, рідких і контейнерних вантажів для бурових платформ. Його параметри скромніші: 61 метр довжини і 13 — ширини. Виведення суден присвятили 61-й річниці визволення міста від фашистських загарбників.

Олена ІВАШКО.
Фото автора.

З ПЕРШИМ, ДРУГИМ РОЗРАХУЙСЯ

Збройні Сили України продовжують скорочувати кількість військових і переходити на контрактну основу. І це — навіть не примха оборонної стратегії, а потреба економії державного бюджету. Експерти стверджують, що велика армія нам ні до чого. Мовляв, серйозних загроз іззовні для України немає, а прогодувати таку кількість захисників Батьківщини народ не в змозі.

Отже, згідно із стратегічним планом мінімізації ВР цього року намічено скоротити армію на 40 тис. осіб. А до 2015 року — ще на 145 тис. військовослужбовців. Парламент уже прийняв закон, що скорочує термін служби з 18 до 12 місяців.

Незабаром служити в армії можна буде добровільно, а от звільняють у запас примусово. Далеко не всі військові раді цивільному життю. Та й чого радіти, якщо багатьом з них доведеться починати все з нуля — без даху над головою і роботи. Схоже, людей у погонах кидають на амбразуру жорстокої соціальної дійсності. До того ж В. Ющенко ліквідував своїм указом Національний координаційний центр адаптації військовослужбовців, звільнених у запас і відставку, і конверсії колишніх військових об'єктів. Депутат Верховної Ради Юрій Карамзін вважає це рішення непродуманим, передає Форум. Ю. Карамзін просить Президента переглянути його, оскільки за фінансування з бюджету в розмірі 500 тисяч гривень центр надає велику допомогу в перепідготовці колишніх військовослужбовців.

Координаційний центр прийняв у своє керування 28 колишніх військових містечок, на базі яких створене 61 підприємство малого і середнього бізнесу, на них працевлаштовано 2038 осіб, у тому числі 1300 колишніх військовослужбовців і членів їх родин.

За словами Ю. Кармазіна, ліквідація координаційного центру також припинить фінансування освітніх програм для колишніх військовослужбовців і призведе до закриття низки спільних міжнародних проектів адаптації колишніх військових до мирного життя.

Ольга ВІТЕР.

■ ФОТОФАКТ

На І Всеукраїнському форумі рятувальників "Пожежна і техногенна безпека-2005 ", що відбувся в Києві, найекзотичнішим експонатом був "пожежний віз".

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Квартири дорожчають

Кіровоградська та Хмельницька області. У середньому в півтора разу зросла квартплата у Знам'янці Кіровоградської області: з першого квітня мешканці райцентру платитимуть 24 копійки за квадратний метр у будинку без ліфта і 34 копійки — в будинку з ліфтом. Подорожчання пояснюється невідповідністю собівартості послуг, що надаються ЖЕКами, їхній реальній вартості. Схоже, що невдовзі доведеться платити за житло ще більше, бо вже до першого липня відповідні служби мають розробити остаточні тарифи для населення, з урахуванням рівня облаштованості та благоустрою будинків.

Кам'янець-Подільська міська рада, що на Хмельниччині, підняла квартплату на 70 відсотків. Нові тарифи почнуть діяти з 1 травня. До цього кроку влада вдалася всупереч рекомендаціям споживачів, які виступили категорично проти підвищення. Однак мотивація серйозна: під загрозою знищення комунальні підприємства, де працюють люди, котрі завтра можуть опинитися на вулиці. Відтепер ЖЕКи з кожним наймачем укладатимуть угоди, в яких детально буде розписано їхні послуги та ціни. У громадян з'явиться можливість подати до суду на недобросовісного виконавця договору.

Олег БОНДАР,
Віра ШПИЛЬОВА.

У комунальників — "НП"

Харків. На вулиці Метробудівців вибухнула газова котельня. Жертв і потерпілих немає. Причина події — найімовірніше, порушення операторами технології розпалювання котла. Одразу після вибуху спрацювала система аварійного захисту. У березні схожа трагедія сталася в іншому районі міста. Там також вибухнув опалювальний казан і загинула оператор котельні.

Микола КОСИЙ.

Як ви розв'язуєте житлову проблему?

■ БЛІЦОПИТУВАННЯ — ІВАНО-ФРАНКІВЩИНА

Василь Мохнюк, водій автобуса, 46 років:

— Дружина поїхала до Італії, щоб заробити на квартиру для заміжньої дочки. Бо жити разом з молодими — це остаточно зіпсувати стосунки.

— **Галина Ільців, культпрацівник, 28 років:**

— Винаймаємо квартиру. Платимо за неї 50 доларів. І це ще, кажуть, недорого.

Олена Гарматюк, учителька, 25 років:

— Живу з чоловіком і дитиною у його батьків. Відчуття господині нема: там не стань, там не сядь, постійні сварки.

Християна Петрівна, дружина підприємця, 34 роки:

— Проблем з житлом не маю. Живу у великому особняку, який збудував чоловік. Споруджуємо житло уже й для своїх дітей.

Іван Костів, працівник заводу, 38 років:

— Стою у квартирній черзі уже десять років. Але вона майже не рухається, бо державне житло тепер не будують. Усі ці роки тулимося в малосімейці.

Оксана Ляшко, працівниця квіткового базару, 27 років:

— Тимчасово живу в подруги. Кажуть, можна взяти кредит під житло, але відсотки великі. Та й термін сплати — 30 років — мене лякає. Все життя почуватимешся боржником.

Розпитувала
Дарина НАЗАРЧУК.

Квитки на "Фінал чотирьох" коштуватимуть до 100 гривень

Волейбол. Таллінн (Естонія). Чемпіонат Європи серед юніорок. Збірна України виграла золоті медалі. У фінальному поєдинку українки з рахунком 3:2 (20:25, 17:25, 25:19, 26:24, 15:9) перемогли команду Росії. До речі, у півфіналі наша команда виграла у збірної Італії (3:1), яка стала бронзовим призером.

Акробатика. Пуурсі (Бельгія). Кубок світу. Змагалися 500 атлетів з 20 країн. Українці завоювали п'ять нагород — три золоті та дві бронзові. Переміг чоловічий квартет: Андрій Перунов, Олександр Бондаренко, Владислав Глущенко та Андрій Бондаренко. Золоті медалі дісталися також дуетам — Сергію Попову і Миколі Щербанові, Юлії Кравченко та Ірині Лободзинській. Бронзовими призерами стали жіноча трійка — Алла Басюк, Олександра Горковенко та Лариса Семенюк, а також змішаний дует у складі Сергія Пилипця та Марини Шевчук.

Баскетбол. Квитки до Палацу спорту на "Фінал чотирьох" Євроліги ФІБА, де гратиме й наш БК "Київ", коштуватимуть від 5 до 100 гривень. Підготовка до конкурсу "Євробачення" не повинна перешкодити використати весь обсяг трибун (понад шість тисяч місць).

Президент ФБУ Зураб Хромаєв попросив керівника Мінмолодьспорту Юрія Павленка передати запрошення на турнір Президентові України Віктору Ющенку. "Недавній футбольний матч збірної України проти Данії підтвердив, що Віктор Андрійович — везучий, — сказав пан Хромаєв. — Свого часу Ющенко був присутній і на баскетбольному поєдинку України з Литвою, коли наші здобули пам'ятну перемогу. Сподіваємося, що він допоможе і БК "Київ" виграти Євролігу".

Футбол. Тренер національної збірної Росії Георгій Ярцев подав у відставку. Серед кандидатів на вакантну посаду — нинішній наставник московського "Локомотива" Юрій Сьомін, чеський фахівець Властимил Птржела, котрий очолює "Зеніт". До речі, пітерський клуб після трьох стартових турів є одноосібним лідером російського чемпіонату. Сам пан Птржела сказав журналістам, що офіційного запрошення не отримав. Але для нього набагато приємніша робота у клубі.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

12 боєприпасів часів Великої Вітчизняної війни виявлено в пункті прийому металобрухту в Кіровограді

СОТ, НАТО, статус ринкової ЕКОНОМІКИ — ТАК!

■ ОФІЦІЙНО

Після переговорів у Білому домі, на спільній прес-конференції президенти України та США Віктор Ющенко і Джордж Буш заявили про намір почати нову еру в україно-американському співробітництві. Глави двох держав підписали спільну заяву «Порядок денний дня нового сторіччя україно-американського стратегічного партнерства». За словами Віктора Ющенка, підписана ним і Джорджем Бушем спільна заява за підсумками переговорів у Вашингтоні «підтверджує нову еру в стратегічному партнерстві між нашими державами».

Джордж Буш заявив про те, що Сполучені Штати підтримуватимуть вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ) у 2005 році та зміцнення зв'язків нашої країни з НАТО. «Я — прихильник ідеї про вступ України в члени НАТО», — наголосив американський президент.

Він також сказав, що підтримує прагнення України зміцнювати ринкову економіку, для чого адміністрація США додатково попросила в Конгресу фінансове сприяння в розмірі 60 млн. доларів. До речі, під час візиту міністр економіки Сергій Терьохін підписав заявку на одержання Україною статусу країни з ринковою економікою. С. Терьохін вважає, що Україна одержить його вже цього року, **передає «Інтерфакс-Україна».**

За словами американського президента, адміністрація США має намір домагатися і скасування для України поправки Джексона—Веніка. Хоча про те, що запроваджену за антисемітизм ще за часів Радянського Союзу поправку скасують, американські чиновники заявляють досить регулярно, однак зробити це не поспішають.

Перебуваючи у Вашингтоні, Віктор Ющенко заявив, що особисто очолить українську делегацію на похороні Папи Римського Івана Павла II, який відбудеться 8 квітня. І повідомив, що цієї п'ятниці в пам'ять про понтифіка в Україні буде оголошено траур.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (УНІАН).

Новий-старий президент

Парламент Молдови знову обрав президентом країни **Володимира ВОРОНІНА (на знімку).** Інавгурація чинного глави цієї країни відбудеться 7 квітня. У голосуванні з виборів президента брали участь парламентські фракції Партії комуністів Молдови, Християнсько-демократичної народної партії, Демократичної партії Молдови, а також депутати від Соціал-ліберальної партії Олег Серебрян, Ігор Кліпій і Валентина Голбан. За Вороніна було віддано 75 голосів. Усього у виборах глави держави взяли участь 78 депутатів, **повідомляє РІА «Новини».**

Що чекає Росію?

Сенсаційний вигляд має інтерв'ю керівника адміністрації Путіна Дмитра Медведєва журналу «Експерт». Ось цитата: «Якщо ми не зуміємо консолідувати еліти, Росія може зникнути як єдина держава. За останні роки вдалося зміцнити єдність держави, забезпечити належну стабільність для економічного зростання. Але якщо розслабитися і віддатися на волю хвиль, наслідки будуть жахливими. Розпад Союзу може здатися ранком у дитячому садку порівняно з державним колапсом у сучасній Росії. І тоді вже погано буде всім, у тому числі нашим близьким і далеким сусідам», — сказав він.

Власне, про розпад колись могутньої і непереможної кажуть чимало експертів. Аналітики навіть припускають, що розпад Росії може відбутися з Північного Кавказу, оскільки цей регіон є найуразливішим. Також Москві буде дедалі складніше пов'язувати амбіції на глобальне лідерство у світі з ресурсами, котрі катастрофічно скоротилися.

М. К.

Інтеграційний лікнеп

Членство в Євросоюзі принесло користь економіці Польщі чи після вступу до розширеної Європи Польща стала «сировинною окраїною» західних капіталістів? На таке запитання давав відповідь на засіданні польсько-українського прес-клубу міністр економіки та праці Польщі Яцек Пєхота, який нині перебуває з візитом в Україні. Так, польський міністр сказав, що прогнози про заповнення ринку країни європейськими товарами не справдилися, швидше навпаки: після зняття митних тарифів польські товари почали активно просуватися на європейські ринки. За перший рік членства ВВП країни зріс на 5,4 відсотка. Найбільший зиск від вступу до Євросоюзу отримали, за словами міністра, головні противники інтеграції — селяни. Єврокомісія на реформи польського села на наступні три роки виділила 20 мільярдів євро, а на доплати селянам — 5 мільярдів.

Однак самі поляки, 77 відсотків яких нині підтримують членство в ЄС, попри все нарікають на зростання цін на продукти та значні труднощі з працевлаштуванням.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

У Китаї спалюють «жертовні гроші»

■ КАЛЕНДАР

С 4 по 6 квітня в Китаї відзначають Цінмін — свято «Чистого світла» — одночасно сумне і життєстверджне. Це свято поминання покійних. У ці дні люди упорядковують могили предків, приносять квіти, їжу й улюблені речі померлих, запалюють курильні палички, палять «жертовні гроші», вшановують пам'ять поклонами перед табличками з іменами покійних. Багато родин замовляли молебень у буддійському храмі, адже турботу про спасіння душ померлих у загробному світі несе буддизм. Також проводять урочисті заходи в пам'ять про полеглих героїв і покладають вінки на їхні могили.

Із сумною атмосферою поминальних обрядів контрастують веселий настрій і надії людей, пов'язані з весною, з відродженням природи. «День прогулянки по першій траві» — інша назва свята Цінмін. Одна із найулюбленіших розваг під час свята — запуск паперових зміїв, причому вдень і вночі. До зміїв підвішують гірлянди різнобарвних маленьких ліхтариків, що виблискують у нічному небі, немов яскраві зірки. Ці ліхтарики називають чарівними.

Ольга ТАНАСІЙЧУК
(спеціально для «ГУ» із Шанхая).
Фото автора.

Спокута

■ ТЕМА

Німецька євангельська організація «Акція спокути — служба миру» в Україні незабаром відкриє у Києві виставку про примусову працю. Вона має відобразити погляд з Німеччини на принципову проблему Другої світової війни, а також розповість про долі українців, вивезених до Третього рейху. Акція охоплює людей (їх було 1200), котрі примусово працювали в установах Євангельської церкви.

Проблему примусової праці в Німеччині під час Другої світової війни загалом і в Євангельській церкві зокрема вивчали вчені та історики. Вони досліджували також долю колишніх примусових робітників після повернення на батьківщину, щоб розповісти про несправедливість щодо них і зробити внесок у примирення народів.

«Акція спокути» — одна з багатьох організацій, створених у Німеччині, котрі працюють на примирення. Упродовж кількох років я мала нагоду спостерігати, як відбувається трансформація свідомості німецького суспільства щодо примусової праці іноземців, більшість яких була вивезена з окупованих територій СРСР, а найбільше з України: майже 2,5 млн. Від: «Ми нічого не знали» — до: «Чому повинні платити за рахунками якогось Гітлера?»

Тим часом правляча коаліція (соціал-демократи та «зелені»), що прийшла до влади 1998 року і пообіцяла бодай моральну компенсацію колишнім рабам Третього рейху, наполегливо та постійно провадила ідеологію примирення. Було створено державну програму, котра охоплювала все суспільство — від вірян усіх конфесій до наймолодших, а телевізійні канали демонстрували таке про самих німців, що я й не знаю, як вони на це зважилися. Започаткував двосторонній рух: з Німеччини до східноєвропейських країн та до України, зокрема, поїхали представники громадських організацій, молоді люди. До колишніх кривдників, щоправда, здебільшого до їхніх спадкоємців, поїхали українці, серед яких не так уже й багато тих, що без сліз згадують роботу на німців. У німецькому суспільстві, в ЗМІ відбувалися нескінченні дискусії, котрі мені часом здавалися то обурливими, то зворушливими.

Приміром, деякі громадяни переймалися тим, що, гроші, котрі виплатять остарбайтерам, вони використають не для себе, а віддадуть дітям та онукам. З другого боку, коли з групою київських жінок, що їх під час війни брутально забрали прямо з хлібного заводу та відправили до рейху, поїхала на кекcову фабрику в Ганновері, де жінки працювали, то не уявляла, як вони розмовлятимуть зі спадкоємцями її попередніх власників. Вимагатимуть від них розрахуватися не лише за працю, а й за приниження, голодування, побої? Нічого цього, на мій подив, не сталося: вже старенькі киянки виплакалися, виговорилися, позгадували та... подякували господарям за теплe прийняття.

Щойно до редакції надійшов лист від школярки з Чернігова, котра пише про колишнього остарбайтера Леонтія Жейка, який малолітнім працював на бауера. Він мало розповідає про жорстоку хазяйку, котра не давала життя, а переважно про літнього німця Пауля, що в неї наймитував і не забував поділитися з хлопчаком окрайцем хліба. Людська душа все-таки схильна пам'ятати про добро й прощати зло?..

Може, й справді, щоб примиритися та помиритися, мало наказу чи навіть слізного прохання влади? Може, все-таки треба дати суспільству до болю розкопирсати старі рани та виговоритися, подивитися одне одному в очі? Щоб, можливо, побачити в них такий само біль...

Валентина ПИСАНСЬКА.

■ СВІТ КОРОТКО

ВАРШАВА

Пам'ятник Івану Павлові II

Влада польської столиці прийняла рішення встановити пам'ятник Папі Римському Івану Павлові II. Його споруднять на місці, де виходець з Польщі відслужив пам'ятну месу в червні 1979 року, коли вперше відвідав свою батьківщину як глава римсько-католицької церкви. Тоді понтифік закликав святий дух «зійти на землю, щоб змінити її».

КИРГИЗСТАН

Акаєва не відправили у відставку

Парламент країни не зміг набрати кворуму для розгляду питання про відставку президента Аскара Акаєва, котрий раніше в Москві записав відеозвернення, де відрікався від посади. А тим часом на півдні Киргизії у місті Ош вбито начальника головного управління з боротьби з посадовими злочинами у південному регіоні Орана Алієва.

ІЗРАЇЛЬ

Військова допомога

Першу партію ударних вертольотів доставили американські військові в Ізраїль. Так почалася реалізація 650-мільйонної програми військової допомоги цій країні. Загалом США мають намір поставити в Ізраїль 18 таких машин.

КОЛУМБІЯ

Бойовики захопили будинок МВС

Десятки колишніх колумбійських повстанців і учасників воєнізованих груп проникли в приміщення МВС країни в Боготі і зажадали від уряду виконання державної програми соціальної підтримки осіб, що добровільно склали зброю. Переговори результатів не дали, і загарбники оголосили, що мають намір залишатися в будинку доти, доки всі питання не буде вирішено.

АФГАНІСТАН

Щорічна доповідь

Президент країни Хамід Карзай виступив на щорічній нараді представників країн-донорів у Кабулі. Він наголосив, що гуманітарна, у тому числі і продовольча, допомога потрапляє не за адресою і причина цьому корупція. При цьому президент Афганістану вважає, що уряд повинен мати більший контроль над фондами допомоги.

США

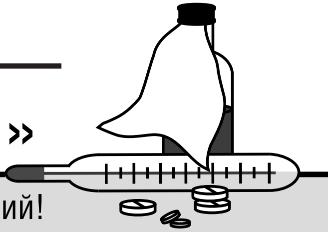
Володарі журналістської премії

У Колумбійському університеті в Нью-Йорку оголошено прізвища лауреатів премії у сфері журналістики — Пулітцеровської. Ця премія існує з 1917 року і названа на честь угорського емігранта, журналіста й видавця Джозефа Пулітцера і є в Америці вінцем професійного визнання журналіста.

На Львівщині 8 квітня оголошено днем жалоби за Папою Римським

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

■ ДВОБІЙ

Тест на відданість нової влади задекларованим принципам

Над головою Державної комісії з цінних паперів і фондового ринку Анатолієм Балюком продовжують згущатися хмари. Накопичується критична маса аргументів на користь ротації керівництва ДКЦПФР. Зовні інтрига розгортається як юридичний двобій між начальником і колишнім підлеглим. Олексій Леонідович Шейкін з 2003 року працював у Держкомісії. Довідавшись у березні 2005 року про те, що Балюк нічого не робить для виходу зі складу спостережної ради ВАТ «Укрнафта», Шейкін повідомив апарату комісії, що його шеф порушив ст. 19, 120 Конституції України, а також ст. 10 Закону України «Про державну службу». Після цього позивача було звільнено з ДКЦПФР. А тепер відставка загрожує самому Анатолію Івановичу.

На сьогодні Печерський суд повідомив у листі Міністерству юстиції про те, що, відповідно до вимог ч. 3 ст. 248-4 Цивільного процесуального кодексу України, зупиняється виконання акта, який оскаржується. Тобто указу Президента. Але для того, хто знається на тонкощах юридичної практики, це вже знак. Ця ситуація унікальна для українських реалій. До зміни влади політика стосовно добору кандидатів на високу державну посаду диктувалася найрізноманітнішими міркуваннями перших осіб держави. І ці міркування не завжди кореспондувалися з чинним законодавством. Тому навіть теоретично припустити ймовірність розгляду в суді скарги за часів колишнього президента неможливо. Тобто подати її могли, але приймати судове рішення навряд чи хтось би став. Найпевніше, позов просто не прийняли б до розгляду.

Саме цей факт і діяв на високопосадовців як заспокійливий засіб. За нових умов ситуація змінюється. По-перше, один із головних принципів Віктора Ющенка полягає в поділі бізнесу та влади. Секретар РНБО, наприклад, уже передав керування своїми підприємствами аудиторській компанії. По-друге, на ключове місце ставиться не доцільність призначення державного діяча, а закон. У цьому сенсі процес «Шейкін проти Балюка» зі звичайного протистояння осіб переходить у розряд концептуальних суперечок, що є тестом на відданість нової влади задекларованим принципам. Якщо закон забороняє суміщати державну діяльність із посадами в спостережних радах прибуткових організацій, отже, суміщати не можна. Не може бути персонального винятку з правил для дуже гарних чиновників. До речі, стосовно останнього моменту теж є запитання. Одна з причин, чому багато учасників фондового ринку з нетерпінням чекають на відставку голови ДКЦПФР, полягає в самій роботі комісії. Останнім часом, на думку суб'єктів ринку, вона позначена хаотичністю й непрозорістю. Говорять про затвердження додаткових емісій. Очевидний конфлікт проглядається й у ситуації з рішенням ДКЦПФР №542 «Про запровадження обов'язкового рейтингування суб'єктів та інструментів фондового ринку»: проти надто спірного «добровільного примусу» виступають чимало учасників фінансового й фондового ринку.

На думку фахівців, рішення ДКЦПФР, яке зобов'язує емітентів придбавати комерційні послуги, а саме послуги з одержання кредитного рейтингу, що непотрібні ані інвесторам, ані емітентам, може призвести до різкого скорочення обсягів запозичень українськими компаніями на внутрішньому ринку облігацій і, відповідно, до зниження його привабливості й зростання ставок на ньому. Але повернімося до юридичного аспекту проблеми. Реально може бути три варіанти її розв'язання. Перший — це судовий. В Україні вже є прецеденти зі скасуванням кадрових указів через суд. Скажімо, так було поновлено на посаді нинішнього Генпрокурора Святослава Піскуна. До речі, указ про його зняття був скасований саме Печерським судом. Другий варіант складніший з точки зору правової процедури. Я маю на увазі скасування указу глави держави з наступним ухваленням рішення Верховною Радою. Тут не обійдеться без Міністерства юстиції, що є органом виконавчої влади, уповноваженим на прийняття рішення в таких ситуаціях. І третій варіант — це добровільна відставка Анатолія Балюка з посади. Найлогічніший крок для чиновника, який поважає себе і не хоче ставити у складне становище керівництво країни. Якщо Президент задоволений його роботою, то після розв'язання відповідних проблем, пов'язаних із виходом Балюка зі спостережних рад комерційних структур, він може знову подати його кандидатуру на затвердження парламенту. А якщо ні, то буде представлена нова людина. І глава держави працюватиме з тим шефом «фондового відомства», якого захоче взяти до своєї команди. На мій погляд, навіть з точки зору етики міжвладних відносин керівники органів влади, котрих призначили за колишнього президента, після того, як було обрано нового, повинні подати заяву про звільнення.

Насамкінець варто зауважити, що загалом такі проблеми мають вирішуватися шляхом прийняття політичних рішень, а не в судах. Сама по собі приватна скарга колишнього співробітника на начальника, який його звільнив, є не так відображенням проблеми суміщення несумісних згідно із законодавством посад, як сигналом до формування нової ідеології влади, коли право громадян звертатися до суду зі скаргами на порушення їхніх прав, свобод і законних інтересів стане реальним досягненням «помаранчевої» революції.

P. S. Коли матеріал готували до друку, в електронних ЗМІ з'явилася інформація, що в Секретаріаті Президента України вже готуються документи на представлення у Верховну Раду України кандидатури нового голови ДКЦПФР. Їм може стати член ДКЦПФР Володимир Харицький.

Віктор КОЗІЙ.

Острів надії

Для тих, хто хворіє на серцеві недуги, ним став блок інтервенційної радіології та рентгеноендоваскулярної хірургії Рівненської міської лікарні

Тут проводять великий спектр операцій ангіографії, коронарографії, стентувань хворих з інфарктом. У порівняно молодому центрі (а йому лише півроку) прооперовано понад 70 хворих.

— Наші лікарі та медсестри пройшли стажування у клініці професора Зимбали в місті Забже (Польща), разом із ними робили перші операції, — розповідає головний лікар міської лікарні Євген Кучерук. — Ми підтримуємо зв'язки, обмінюємося досвідом із кардіологами восьми країн світу. Відтак рівень надання кваліфікованої медичної допомоги хворим у нас дуже високий. Скажімо, якщо по Україні смертність від інфарктів становить 17,6 відсотка, то в нашій лікарні — 8,2.

Потреба в такому блоці назріла давно. Адже щороку тільки в Рівному фіксують 400—420 випадків інфарктів. Тепер хворим не потрібно звертатися по допомогу до Києва чи за кордон.

— Ангіографічний комплекс подарували американці через польську фундацію. Його вартість — 7 мільйонів гривень. Рівненська міська рада купила сучасний кардіомонітор за 200 тисяч гривень, — каже Євген Кучерук. — А рівненські інженери допомогли встановити обладнання.

Я розмовляла з одним із пацієнтів — Олексієм К. із міста Дубна, котрий чотири дні тому переніс операцію з ангіопластики з тентуванням і якраз проходив тредмілтест на те, як після операції серце реагує на фізичні навантаження.

— Раніше серцеві напади не давали мені жити, було навіть важко ходити. Після операції почуваюся краще, — каже пан Олексій.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

На знімку: пацієнт Олексій К. із Дубна проходить тредмілтест у післяопераційний період.

Фото автора.

Про цю недугу не заведено говорити

Але від неї потерпає кожен четвертий житель Європи

■ НА ПРИЙОМІ

Навіть у розмовній мові слово «геморой» перетворилося у загальне. Воно означає яку-небудь неприємну проблему, що заважає жити. Втім, насправді, як свідчить медична статистика європейських країн, на цю недугу хворіє кожен четвертий житель. Лікарі стверджують, що велику за кількістю групу ризику становлять представники «сидячих» професій, водії-професіонали і автолюбителі, жінки, які народжували, а також ентузіасти садово-городніх ділянок і люди, що активно ведуть присадибне господарство.

— В умовах важкої фізичної (або навпаки — малорухомої) праці, за наявності інших чинників ризику — біль, печіння, почуття дискомфорту в ділянці заднього проходу — не баріться. Якщо не звертати на це уваги, вимальовуються невеселі перспективи, — коментує головний проктолог Міністерства охорони здоров'я України, професор Михайло Захараш. — Щоб позбутися неприємних відчуттів, ми рекомендуємо своїм пацієнтам натуральний препарат «Реліф». Він містить жир печінки акули, цілющі властивості якого відомі більш як двісті років. Він має здатність прискорювати процес загоєння тканин, підвищує місцевий імунітет. До складу жиру печінки акули входять вітаміни A, D, E, залізо, цинк, мідь, які у комплексі забезпечують швидке зникнення неприємних симптомів делікатної хвороби. Олія какао, кукурудзяна і мінеральна олії, що їх використовують як натуральну основу для свічок і мазі, сприяють загоєнню мікротравм і тріщин. Препарат одночасно усуває сверблячку, печіння і дискомфорт, знижує інтенсивність запалення, зменшує кровоточивість, стимулює загоєння тріщин. Сучасне лікування з використанням цього препарату допоможе зупинити розвиток геморою і попередити неприємні симптоми надалі.

Тетяна КОХАНОВСЬКА.

Херсон. Унікальне медичне обладнання, встановлене в Херсонському онкологічному диспансері, «обслуговуватиме» жінок Херсонської та Миколаївської областей.

Сучасний мамограф допоможе лікарям діагностувати на ранній стадії таке небезпечне захворювання, як рак молочної залози у жінок. Як відомо, хвороба стає причиною смертності серед жіночого населення саме через пізнє її виявлення. Тим часом обстеження діагностика на ранніх стадіях дає можливість виліковувати 94 відсотки хворих. Нараз регулярне мамографічне обстеження проходять менше двох відсотків українських жінок.

Алла БРУСИЛОВА.

Одеса. Черевний тиф — такий діагноз поставили працівникові полігона із поховання твердих побутових відходів. Він помер у лікарні, де перебував протягом трьох годин.

З початку цього року в Одесі зареєстровано 18 випадків захворювання на черевний тиф, 6 із них — у березні. Зараз до інфекційної лікарні доставляють людей з попереднім діагнозом черевний тиф.

Міська влада виділила з бюджетних коштів 200 тисяч гривень для придбання вакцини. Людей, які входять у зону ризику (йдеться передусім про бомжів), вакцинуватимуть примусово, за допомогою міліції.

Найбільші міські ринки Одеси закриваються на медобробку, дезінфекцію. Напередодні курортного сезону необхідно виключити передумови для виникнення епідемії.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Швидкі колеса для глибинки

Фото автора.

Вісім автомобілів — три реанімаційні та п'ять невідкладної медичної допомоги — отримали закарпатські медики від Міністерства охорони здоров'я України.

Реанімобілі марки «Рено» отримали обласна клінічна, Мукачівська та Хустська центральні районні лікарні. Автомобілі невідкладної допомоги «УАЗ» надійшли до Берегівської, Рахівської, Виноградівської, Свалявської та Воловецької райлікарень.

Головний лікар Свалявської ЦРЛ Іван Кошеля каже, що досі в районі для надання швидкої медичної допомоги було лише дві автомашини. Для гірського регіону, де 27 населених пунктів, а віддаленість від райцентру до крайніх сіл у середньому 25 кілометрів, це було більш ніж недостатньо.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

Анатолій ГІРШФЕЛЬД: «Українській ментальності радикалізм не притаманний»

■ ХТО Є ХТО

З досьє «ГУ»

*Народний депутат України **Анатолій ГІРШФЕЛЬД** працює в парламенті перше скликання. Анатолій Мойсейович народився у 1957 році в Дніпропетровську. За освітою інженер-конструктор — закінчив Харківський інститут радіоелектроніки. З 1995 року — генеральний директор, а потім президент компанії «У. П. Е. К.». До Верховної Ради обраний у 2002 році по 180-му виборчому округу Харківщини. В парламенті працює в Комітеті з питань економічної політики, власності та інвестицій, входить до складу фракції Народної партії, член політради й політвиконкому НП. Одружений, має двох синів.*

— У парламенті ви представляєте харківську бізнес-еліту. Чого вам не вистачало, що вирішили піти в політику?

— В державі повинні існувати нормальні правила гри. Не можна побудувати комунізм в окремій комунальній квартирі. Коли виходиш на певний рівень, то розумієш: успішність бізнесу і його розвиток залежить від правил гри в суспільстві. Тому і працюю в Комітеті ВР з економічної політики.

— Ваші перші кроки в політиці були не дуже помітні. Два роки ви перебували у фракції «Трудова Україна», потім — група «Центр», нині — фракція Народної партії. Зараз уже нарешті знайшли себе?

— Так. Спочатку був потрібен час для адаптації, багато чого змінилося і в свідомості. А основний перелом та переосмислення цінностей сталися торік восени. Хоча не можу сказати, що всі попередні три роки був у парламенті малоактивним. Багато часу приділяю роботі в окрузі, в якому вибудована унікальна система самоорганізації населення. Вона полягає ось у чому: ще два з половиною роки тому люди самі зібралися на сходи у всіх населених пунктах, обрали актив зі своїх представників, визначили першочергові проблеми.

— Але наступні парламентські вибори пройдуть уже за партійною системою. І кажуть, що депутати, мовляв, відірвуться від людей...

— Чому? Ті активісти, про яких я казав, можуть піти за партійними списками в депутати місцевих рад, а також і до Верховної Ради. Коли такі люди прийдуть у владу, напевно, і проблем стане менше. Бо ж так без усякого адмінресурсу визначаються лідери.

— В одному інтерв'ю ви сказали, що в нинішньому парламенті близько 60% депутатів не відповідають стандартам парламентаріїв розвинутих європейських країн. Що за стандарти малось на увазі?

— У Верховній Раді нині багато представників великого бізнесу. Напевно, кожен, прийшовши до парламенту, хотів зберегти насамперед свої досягнення, створити цивілізовані правила гри. Але, ставши депутатом, потрібно чітко розмежувати бізнес і політику й визначитися для себе. Багато депутатів цього не зробили й досі.

Підтримуючи партію, лобіюючи її інтереси, займаючи місця в партійному будівництві, тим самим і бізнесмени зможуть захищати свої інтереси. І для цього зовсім не обов'язково самому перебувати в парламенті.

— Наскільки виграє, з вашої точки зору, Народна партія від того, що виключила зі своєї назви слово «аграрна»? Як ставитесь до ініціативи Віктора Ющенка про створення на парламентських виборах коаліції трьох політичних сил?

— Те, що Аграрна партія стала Народною, — це великий крок уперед. Партія не може будуватися за галузевим форматом, вона вже перехворіла цією хворобою. Тільки створюючи могутню структуру загальнодержавного значення, маючи лідера загальнонаціонального масштабу, можна вирішити глобальні проблеми, в тому числі й аграрні, які залишаються для нас пріоритетними. А питання про блоки, безумовно, треба обговорювати. Особисто я завжди за партнерські відносини, якщо вони справді рівні.

— Під час «помаранчевої революції», виступаючи 29 листопада на надзвичайному з'їзді депутатів місцевих рад у Харкові, ви заявили, що Харків потребує політичної реабілітації. Що під цим слід розуміти?

— Українській ментальності взагалі радикалізм не притаманний. На жаль, Харків, перша столиця України, місто культурних традицій і промисловий центр, під час президентських виборів хитнувся в бік якогось махрового радикалізму й сепаратизму. Мені стало прикро і страшно за своє місто і за його людей. Ми завжди стояли на поміркованих позиціях. Тому тим політикам, що тоді виступали від імені Харкова, і потрібна політична реабілітація.

— Чим захоплюєтесь поза стінами Верховної Ради?

— Люблю настільний теніс, іноді беру участь в турнірах. Улітку граю у великий теніс. Багато читаю, особливо історичну, психологічну, наукову літературу, світову та російську класику.

Юліана ШЕВЧУК.

«Аваль» розпочав відродження гетьманської столиці

Історико-культурний музей-заповідник «Гетьманська столиця» у містечку Батурин Чернігівської області нарешті отримав значну фінансову допомогу на своє відродження. Наприкінці минулого тижня чек на 1 мільйон гривень голові Чернігівської облдержадміністрації вручив народний депутат, президент банку «Аваль» Федір Шпиг.

Засноване на річці Сейм на початку XVII століття містечко Батурин може по праву вважатися однією з головних національних святинь України. Широко відоме, головним чином, як місце Батуринської битви, воно було також сотенним містом Стародубського полку українських козаків. Пізніше — столицею Лівобережної України, резиденцією чотирьох українських гетьманів, зокрема Кирила Розумовського.

Відтак Україна тривалий час мала унікальний музей-заповідник з історичними пам'ятками української незалежності та культури — палацом Розумовського, парком і будинком Василя Кочубея, садибою Івана Мазепи, руїнами Батуринської фортеці тощо. Проте мала і забула: довгі роки все це було занедбано. Архітектурні споруди руйнувалися, історичні пам'ятки зникали, а містечко спіткала доля всіх маленьких забутих українських селищ.

Лише 2001 року долею Батурина почали опікуватися: урядовою постановою його було внесено до Списку історичних населених місць України, проте й до останнього часу в житті містечка мало що змінилося.

Нова надія на його відродження з'явилася на початку нинішнього березня. Тоді під час свого перебування в Батурині Президент України Віктор Ющенко, виступаючи в палаці гетьмана Розумовського, звернувся до бізнесменів та підприємців з пропозицією створити благодійний фонд «Приятелі Батурина» — для відродження музею «Гетьманська столиця» та перетворення містечка на центр туризму, археології та історичних досліджень.

Перший на цей заклик відгукнувся банк «Аваль». 2 квітня на урочистій церемонії у Батурині президент банку, народний депутат України Федір Шпиг разом з народним депутатом Іваном Плющем вручили голові Чернігівської облдержадміністрації В'ячеславу Атрощенку символічний чек на суму 1 мільйон гривень на відбудову історико-культурного музею-заповідника «Гетьманська столиця».

Як заявив під час церемонії І. Плющ, «стародавня гетьманська столиця, з іменем якої пов'язана одна з найбільших у житті українського народу трагедій майже трьохсотрічної давності — повне зруйнування та звіряче знищення його населення, — потребує нашої спільної уваги, глибокої пошани, всебічної підтримки. Адже шанування пам'яток історії, розташованих на території Батурина, відіграє особливу роль в історії України, у побудові незалежної держави, в патріотичному вихованні нових поколінь».

«Декілька років тому Віктор Ющенко, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра, вже піднімав питання щодо відродження Батурина. Зараз ця справа отримує новий імпульс. І дуже приємно, що один з найбільших в Україні банків — банк «Аваль» та його президент Федір Шпиг відгукнулися на ініціативу Президента перші, навіть не чекаючи створення офіційних фондів, спілок та фундацій», — підкреслив І. Плющ.

Сам Ф. Шпиг не сумнівається: фінансова допомога від банку «Аваль» стане міцним поштовхом для об'єднання спільних зусиль — влади, політичної еліти, бізнесменів та науковців — навколо порятунку колишньої гетьманської столиці, відродження її пам'яток та збереження усім суспільством культурної й історичної пам'яті України. «Відродження цієї національної святині є нашим спільним обов'язком. Саме тут, у серці колишньої столиці Лівобережної України, знаходяться символи української незалежності, самобутності та патріотизму. Тут живе наша з вами історія, слава, патріотизм, наші надія та віра у велике майбутнє незалежної України», — вважає президент банку «Аваль».

Внесок «Авалю» у відновлення історико-культурного музею-заповідника в Батурині є продовженням політики банку, спрямованої на всебічну підтримку культури та мистецтва в Україні. Майже з першого дня свого існування банк постійно реалізує цільові благодійні та меценатські програми, бере участь у проектах з відродження історичних пам'яток, культурних цінностей та спорудження пам'ятників відомим особам. Зокрема, як генеральний спонсор Національного академічного драматичного театру імені Івана Франка, «Аваль» надає значні кошти на відновлення репертуару та гастрольну діяльність, виплачує стипендії акторам-ветеранам; підтримує Національний художній музей. За допомогою банку «Аваль» споруджено Михайлівський Золотоверхий собор та пам'ятник княгині Ользі, започатковано проект зі спорудження пам'ятників видатним діячам мистецтва і культури, а також літературним героям, зокрема пам'ятник радянським льотчикам в образі Леоніда Бикова, пам'ятники видатному актору Миколі Яковченку та «великому сліпому» Паніковському з роману «Золоте теля» Ільфа та Петрова.

«Ми вбачаємо у цьому свій моральний борг перед суспільством, громадську місію акціонерів, партнерів і персоналу банку, — заявляє Ф. Шпиг. — Адже без шанування минулого, без скорботи за жертвами його трагедій та гордості за великі перемоги жодна нація не може розраховувати на гідне майбутнє».

На знімку (зліва направо): народний депутат, президент банку «Аваль» Ф. Шпиг, батуринський селищний голова М. Іващенко, голова Чернігівської облдержадміністрації В. Атрощенко, народний депутат І. Плющ.

■ SOS!

Слава, біль і сором Ображіївки,

яка подарувала світові легенду авіації Івана Кожедуба

1117 синів і дочок ображіївців пішли в 41-му на боротьбу з фашизмом. Близько 800 з них так і не повернулися додому. За мужність, відвагу і героїзм, проявлені у битві з лютим ворогом, майже 700 ображіївців були нагороджені орденами і медалями. Наймолодший з них — 20-річний Петро Бочек — був удостоєний звання Героя Радянського Союзу. Та всесвітню славу віддаленому поліському селу приніс «льотчик усіх часів і народів», тричі Герой Радянського Союзу Іван Микитович Кожедуб, який в 120 боях знищив 62 ворожі літаки.

Справжня біда зі страшним визначенням «екологічна катастрофа» прийшла у геройське село сім років тому, коли з'ясувалося, що через отруєння водного горизонту хімічними речовинами вода в Ображіївці непридатна для вживання. Не гаючи часу, сільський голова Іван Осипенко одразу забив тривогу. І влада таки почула ображіївського лідера. Тож за рік уряд видає розпорядження про будівництво водогону в отруєному селі. Однак кабмінівських «щедрот» вистачило на спорудження лише восьми кілометрів, що менше половини від необхідного. Іван Осипенко знову забив на сполох, доки ошелешена такою наполегливістю влада не здалася й у 2003 році не перерахувала на добудову водогону 150 тисяч гривень. Зраділа ображіївська громада. Та радість була передчасна. Збігло два роки, а грошей і досі катма.

— То селяни й досі споживають отруйну воду, на вживання якої районна держсанепідемстанція наклала категоричне вето ще в 98-му?

— А що вдієш, коли держава майже сім років поспіль відмахується від нас, як від людей другого сорту?

Схоже, попередні можновладці так були зайняті «розбудовою» держави, що давно списали в тираж героїчний подвиг мешканців «заштатної» Ображіївки, яку щороку відвідують сотні делегацій з найвіддаленіших куточків планети, щоб вшанувати подвиг її безсмертних героїв.

Тим часом в Україні напередодні 60-річчя Перемоги уже на весь голос литаври славлять героїв. І першим у цьому списку найславетніший українець з Ображіївки — тричі Герой Радянського Союзу Іван Микитович Кожедуб, якому 8 червня 2005 року виповнився б 85 років.

Тож упродовж двох наступних місяців до ображіївського меморіалу Слави, де височить пам'ятник тричі Герою, здійснять паломництво тисячі делегацій, і українських, і зарубіжних. Біль у серцях ображіївців на якийсь час поступиться місцем сорому. Сорому за державу, яка з усіх трибун декларує турботу про ветеранів, а сама не може (чи не хоче?) віднайти у своїй скарбниці кошти, потрібні для завершення будівництва водогону, підведення газопроводу, ремонту доріг та реконструкції меморіального комплексу, зведеного на честь захисників Вітчизни.

Якщо ні, тодi в ображіївців залишається один вихід: звернутися по допомогу до колишніх ворогів.

Владислав ЖМУРКОВ.

Ображіївка Шосткинського району Сумської області.

ПРАВО
СЕРЕДА, 6 КВІТНЯ 2005 ■ № 62 (3562)

Мін'юст готує висновок по звернення Б. Березовського про отримання української візи

Збройні Сили України налічують 180000 військовослужбовців
(стор. 11)

Закон України

Про внесення змін до Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміни до Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 27, ст. 221; 2003 р., № 37, ст. 300), виклавши його в такій редакції:

«Закон України

ПРО МОБІЛІЗАЦІЙНУ ПІДГОТОВКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЮ

Цей Закон встановлює правові основи мобілізаційної підготовки та мобілізації в Україні, визначає засади організації цієї роботи, повноваження органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, а також обов'язки підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності (далі — підприємства, установи і організації), повноваження і відповідальність посадових осіб та обов'язки громадян щодо здійснення мобілізаційних заходів.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

мобілізаційна підготовка — комплекс організаційних, політичних, економічних, фінансових, соціальних, правових та інших заходів, які здійснюються в мирний час з метою підготовки національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань (далі — Збройні Сили України, інші військові формування), сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій до своєчасного й організованого проведення мобілізації та задоволення потреб оборони держави і захисту її території від можливої агресії, забезпечення життєдіяльності населення в особливий період;

система управління мобілізаційною підготовкою — складова частина загальної системи управління державою, яка спрямовує діяльність органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, єдиної державної системи цивільного захисту населення і територій на підготовку систем управління, засобів зв'язку, інформаційного забезпечення, а також фінансових і матеріально-технічних ресурсів, підприємств, установ і організацій до проведення мобілізації;

мобілізація — комплекс заходів, здійснюваних з метою планомірного переведення національної економіки, діяльності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на функціонування в умовах особливого періоду, а Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту — на організацію і штати воєнного часу. Мобілізація може бути загальною або частковою та проводиться відкрито чи приховано;

особливий період — період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також виконання громадянами України свого конституційного обов'язку щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, який настає з моменту оголошення рішення про мобілізацію (крім цільової) або доведення його до виконавців стосовно прихованої мобілізації чи з моменту введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях та охоплює час мобілізації, воєнний час і частково відбудовний період після закінчення воєнних дій;

демобілізація — комплекс заходів, рішення про порядок і терміни проведення яких приймає Президент України, спрямованих на планомірне переведення національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій на роботу і функціонування в умовах мирного часу, а Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту — на організацію і штати мирного часу;

мобілізаційний план — сукупність документів, які визначають зміст, обсяги, виконавців, порядок і строки здійснення заходів щодо мобілізаційного розгортання Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, переведення національної економіки, діяльності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, системи забезпечення життєдіяльності населення на функціонування в умовах особливого періоду;

мобілізаційні завдання (замовлення) — окремі вимоги мобілізаційного плану щодо номенклатури, обсягів виробництва необхідної продукції, утворення і підготовки до розгортання спеціальних формувань, а також затверджені в установленому порядку першочергові заходи мобілізаційної підготовки, які доводяться для виконання до центральних і місцевих органів виконавчої влади, інших державних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування. До підприємств, установ і організацій мобілізаційні завдання (замовлення) доводяться на підставі затверджених основних показників мобілізаційного плану і договорів (контрактів), що укладаються в порядку, передбаченому законодавством;

спеціальні формування — утворені в мирний час у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, підприємствами, установами і організаціями згідно з штатами і табелями до штатів автомобільні, авіаційні, водні, залізничні, медичні та інші формування, які після відповідної підготовки передаються під час мобілізації у встановленому порядку до Збройних Сил України, інших військових формувань для задоволення їх потреб, а також утворені відповідними центральними органами виконавчої влади — для забезпечення потреб галузей національної економіки;

основні показники мобілізаційного плану — розрахункові потреби держави на особливий період, сформовані в натуральному і вартісному обчисленні, для задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, забезпечення функціонування національної економіки та системи забезпечення життєдіяльності населення;

мобілізаційні потужності — виробничі потужності підприємств, установ і організацій, які створюються в мирний час для виробництва продукції і задоволення інших потреб держави в особливий період. Мобілізаційні потужності не підлягають приватизації, у тому числі в разі ліквідації підприємств, установ, організацій. Рішення щодо передачі мобілізаційних потужностей іншим підприємствам, установам і організаціям приймаються органами виконавчої влади, іншими державними органами в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 2. Правова основа мобілізаційної підготовки та мобілізації

Правовою основою мобілізаційної підготовки та мобілізації є Конституція України, Закон України «Про оборону України», цей та інші закони України, а також видані відповідно до них нормативно-правові акти.

Стаття 3. Основні принципи і зміст мобілізаційної підготовки та мобілізації

1. Мобілізаційна підготовка та мобілізація є складовими частинами комплексу заходів, які здійснюються з метою забезпечення оборони держави, за винятком цільової мобілізації.

2. Мобілізаційна підготовка та мобілізація здійснюються на основі таких принципів:

централізоване керівництво;

завчасність;

плановість;

комплексність і погодженість;

персональна відповідальність за виконання заходів щодо мобілізаційної підготовки та мобілізації;

додержання прав підприємств, установ і організацій та громадян;

гарантована достатність;

наукова обґрунтованість;

фінансова забезпеченість.

3. Зміст мобілізаційної підготовки становить:

правове регулювання у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації;

наукове і методичне забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації;

визначення умов діяльності та підготовка органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій до роботи в умовах особливого періоду;

розроблення мобілізаційних планів, довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

підготовка Збройних Сил України, інших військових формувань до проведення мобілізації;

підготовка національної економіки та її галузей до переведення і функціонування в умовах особливого періоду;

підготовка єдиної державної системи цивільного захисту населення і територій до функціонування в умовах особливого періоду;

створення, розвиток та утримання мобілізаційних потужностей для задоволення потреб держави в особливий період;

утворення і підготовка до розгортання спеціальних формувань;

створення мобілізаційного резерву;

створення та утримання страхового фонду проектної, конструкторської і технологічної документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

підготовка й утримання в належному стані техніки та об'єктів, призначених для передачі в разі мобілізації Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

забезпечення готовності системи управління державою до функціонування в особливий період;

планування і підготовка до нормованого (у разі необхідності) забезпечення населення продовольчими та непродовольчими товарами, медичним обслуговуванням, послугами зв'язку, транспорту, комунальними та побутовими послугами;

військовий облік військовозобов'язаних і призовників;

підготовка та накопичення військово-навчених людських ресурсів військовозобов'язаних і призовників за військово-обліковими спеціальностями для комплектування Збройних Сил України, інших військових формувань під час мобілізації;

бронювання військовозобов'язаних за органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями на період мобілізації та на воєнний час;

підготовка керівного складу органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, єдиної державної системи цивільного захисту населення і територій, підприємств, установ і організацій до дій у разі мобілізації;

підвищення кваліфікації з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації керівників органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, працівників відповідних мобілізаційних підрозділів і працівників з питань мобілізаційної роботи;

проведення військово-економічних мобілізаційних навчань і тренувань;

перевірка та оцінка стану мобілізаційної готовності національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій, а також адміністративно-територіальних одиниць України;

міжнародне співробітництво у сфері мобілізаційної підготовки;

підготовка фінансової системи держави до функціонування в умовах особливого періоду;

розробка і підготовка до запровадження стандартів особливого періоду;

планування і підготовка до технічного прикриття в особливий період об'єктів, споруд та транспортних магістралей оборонного і важливого загальнодержавного значення;

доведення основних показників мобілізаційного плану, укладання договорів (контрактів) на виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень), поставку матеріально-технічних ресурсів, виконання робіт та надання послуг в особливий період;

підготовка транспортної системи до забезпечення мобілізації;

підготовка до перерозподілу трудових ресурсів в особливий період;

інформаційне забезпечення;

підготовка до переведення редакцій друкованих засобів масової інформації і телерадіоорганізацій до роботи під час мобілізації та у воєнний час.

4. Зміст мобілізації становить:

переведення національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, а також адміністративно-територіальних одиниць України на роботу в умовах особливого періоду;

переведення Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту на організацію і штати воєнного часу.

Розділ II. ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ МОБІЛІЗАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ

Стаття 4. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації

1. Організація і порядок проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації визначаються цим Законом, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.

2. Загальна мобілізація проводиться одночасно на всій території України і стосується національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій.

3. Часткова мобілізація може проводитися в окремих місцевостях держави, а також стосуватися певної частини національної економіки, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій.

4. З метою ліквідації наслідків стихійного лиха, аварій та катастроф у мирний час може проводитися цільова мобілізація.

5. Вид, обсяги, порядок і строк проведення мобілізації визначаються Президентом України в рішенні про її проведення.

6. Рішення про проведення відкритої мобілізації має бути негайно оголошене через засоби масової інформації.

7. Рішення про проведення прихованої мобілізації доводиться до органів державної влади, інших державних органів, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій по закритих каналах оповіщення в порядку, який визначається Президентом України.

8. З моменту оголошення мобілізації (крім цільової) чи введення воєнного стану в Україні або в окремих її місцевостях настає особливий період функціонування національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту, підприємств, установ і організацій.

9. Загальне керівництво у сфері мобілізаційної підготовки і мобілізації держави здійснюється Президентом України; організаційне керівництво мобілізаційною підготовкою і мобілізацією в Україні — Кабінетом Міністрів України; координація діяльності органів виконавчої влади з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації здійснюється Радою національної безпеки і оборони України.

Безпосереднє керівництво щодо реалізації заходів з мобілізаційної підготовки і мобілізації здійснюється в центральних органах виконавчої влади, інших державних органах їх керівниками, а в Збройних Силах України, інших військових формуваннях — центральними органами управління відповідних військових формувань.

Організація безпосередньої реалізації заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації на відповідній території чи сприяння їх виконанню здійснюється Радою міністрів Автономної Республіки Крим, місцевими органами виконавчої влади та виконавчими органами сільських, селищних, міських рад.

10. Порядок створення, розвитку, утримання, передачі, ліквідації і реалізації мобілізаційних потужностей визначається Кабінетом Міністрів України.

11. Порядок утворення спеціальних формувань, склад, мета, а також порядок їх передачі до Збройних Сил України та інших військових формувань під час проведення мобілізації визначаються Кабінетом Міністрів України.

12. Функції щодо координації планування, методологічного, методичного, наукового забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в органах виконавчої влади, інших державних органах, національній економіці здійснюються центральним органом виконавчої влади з питань економічної політики, якщо інше не передбачено законом.

13. Здійснення контролю за станом мобілізаційної підготовки та рівнем мобілізаційної готовності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, а також підприємств, установ і організацій, для яких встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), забезпечується керівником відповідного органу державної влади, іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, а також підприємств, установ і організацій.

Порядок здійснення контролю за станом мобілізаційної підготовки та рівнем мобілізаційної готовності органів виконавчої влади, а також підприємств, установ і організацій, для яких встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), визначається Кабінетом Міністрів України.

14. Співробітництво з іншими державами у сфері мобілізаційної підготовки здійснюється відповідно до міжнародних договорів України.

Стаття 5. Мобілізаційні підрозділи

1. Організація здійснення заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації і контроль за здійсненням цих заходів в органах державної влади, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, які мають мобілізаційні завдання (замовлення), покладаються на їх мобілізаційні підрозділи або призначених працівників з питань мобілізаційної роботи.

2. Мобілізаційні підрозділи (працівники з питань мобілізаційної роботи) є складовою частиною системи управління мобілізаційною підготовкою.

3. Структура і штати мобілізаційних підрозділів центральних і місцевих органів виконавчої влади визначаються з урахуванням характеру та обсягу мобілізаційної роботи керівником відповідного органу виконавчої влади в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

4. Структура і штати мобілізаційних підрозділів інших державних органів визначаються їх керівниками з урахуванням характеру та обсягу мобілізаційної роботи.

5. Мобілізаційні підрозділи (посади працівників з питань мобілізаційної роботи) у структурі виконавчих органів сільських, селищних, міських рад утворюються рішеннями відповідних рад.

Чисельність працівників мобілізаційних підрозділів (працівників з питань мобілізаційної роботи) органів місцевого самоврядування визначають сільські, селищні, міські ради, а підприємств, установ і організацій — їх керівники за погодженням з відповідними центральними або місцевими органами виконавчої влади з урахуванням сфери діяльності, характеру та обсягу мобілізаційної роботи.

6. Мобілізаційні підрозділи та працівники з питань мобілізаційної роботи підпорядковуються безпосередньо керівникам відповідних органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій.

7. Забороняється об'єднання мобілізаційних підрозділів органів державної влади, інших державних органів з іншими структурними підрозділами цих органів та сумісництво працівників з питань мобілізаційної роботи, а також покладання на них функцій, які не пов'язані з розв'язанням поточних проблем мобілізаційної підготовки.

8. Порядок утворення, функції, права та обов'язки мобілізаційних підрозділів органів державної влади, інших державних органів, а також функції, права та обов'язки працівників з питань мобілізаційної роботи визначаються відповідно до цього Закону в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 6. Військово-транспортний обов'язок

1. Військово-транспортний обов'язок установлюється з метою задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань на особливий період транспортними засобами і технікою і поширюється на центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи і організації, у тому числі на залізниці, порти, пристані, аеропорти, нафтобази, автозаправні станції дорожнього господарства та інші підприємства, установи і організації, які забезпечують експлуатацію транспортних засобів, а також на громадян — власників транспортних засобів.

2. Порядок виконання військово-транспортного обов'язку, а також порядок відшкодування державою відповідно вартості майна чи збитків, яких зазнають центральні та місцеві органи виконавчої влади, інші державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи і організації, а також громадяни внаслідок примусового вилучення чи відчуження транспортних засобів в особливий період, визначається законом.

Стаття 7. Фінансування мобілізаційної підготовки та мобілізації

1. Фінансування мобілізаційної підготовки здійснюється відповідно за рахунок коштів державного бюджету, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів, коштів підприємств, установ і організацій.

2. З державного бюджету відповідно до закону фінансуються заходи та роботи з мобілізаційної підготовки, які мають загальнодержавне значення.

3. З місцевих бюджетів фінансуються заходи та роботи з мобілізаційної підготовки місцевого значення.

4. За рахунок коштів підприємств, установ і організацій фінансуються заходи та роботи з мобілізаційної підготовки, що здійснюються за ініціативою самих підприємств, установ і організацій згідно з мобілізаційними планами.

5. Видатки на здійснення заходів з мобілізаційної підготовки та мобілізації провадяться відповідно до вимог Бюджетного кодексу України та інших нормативно-правових актів.

Стаття 8. Стимулювання заходів з мобілізаційної підготовки

1. Амортизаційні відрахування на законсервовані мобілізаційні потужності, які не використовуються в поточному виробництві, а також на законсервовану техніку та транспортні засоби мобілізаційного призначення, які не експлуатуються, не здійснюються.

2. Порядок оплати робіт з мобілізаційної підготовки, які в мирний час проводяться підприємствами, установами і організаціями та громадянами, передбачається договорами (контрактами), укладеними з ними в порядку, передбаченому законами України, що регулюють питання закупівлі товарів і послуг для державних потреб.

Стаття 9. Захист інформації про мобілізаційну підготовку та мобілізацію

Організація робіт і захист інформації про мобілізаційну підготовку та мобілізацію здійснюються відповідно до вимог Закону України «Про державну таємницю» та інших нормативно-правових актів.

Розділ III. ПОВНОВАЖЕННЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ, ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ, КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ТА ІНШИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ, ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ МОБІЛІЗАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ

Стаття 10. Верховна Рада України

Верховна Рада України відповідно до Конституції України здійснює законодавче регулювання питань мобілізаційної підготовки та мобілізації, визначає відповідні видатки з Державного бюджету України, затверджує протягом двох днів з моменту звернення Президента України укази про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію.

Стаття 11. Президент України

Відповідно до повноважень, визначених Конституцією України, Президент України:

здійснює загальне керівництво у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації держави;

визначає мету, завдання, вид, обсяги, порядок і строки проведення мобілізаційної підготовки та мобілізації;

забезпечує через Раду національної безпеки і оборони України координацію діяльності органів виконавчої влади, інших державних органів, Збройних Сил України, інших військових формувань у сфері мобілізаційної підготовки та мобілізації;

визначає структуру та затверджує мобілізаційний план України на особливий період, Положення про мобілізаційну підготовку Збройних Сил України, інших військових формувань, Положення про порядок проведення мобілізації в Україні;

надає (позбавляє) право на звільнення від призову на військову службу в разі мобілізації та у воєнний час громадянам або окремим категоріям громадян;

визначає порядок оголошення мобілізації;

приймає рішення про введення воєнного чи надзвичайного стану в Україні або в окремих її місцевостях, про загальну або часткову мобілізацію та про демобілізацію із внесенням їх на затвердження Верховною Радою України;

встановлює режим роботи органів державної влади, інших державних органів під час мобілізації та у воєнний час;

видає акти з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Стаття 12. Кабінет Міністрів України

Кабінет Міністрів України:

здійснює заходи з організації забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації в Україні в межах своїх повноважень, видає акти з цих питань;

організовує розроблення проекту мобілізаційного плану України на особливий період та подає його на затвердження Президентові України;

організовує наукове, методологічне, методичне та інформаційне забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації;

розробляє проекти актів, які мають бути введені в дію під час мобілізації та у воєнний час;

затверджує Положення про мобілізаційну підготовку національної економіки України;

визначає порядок управління національною економікою України та заходи із забезпечення її функціонування в особливий період;

визначає і затверджує основні показники мобілізаційного плану національної економіки та мобілізаційні завдання (замовлення) центральним і місцевим органам виконавчої влади, іншим державним органам, Раді міністрів Автономної Республіки Крим на особливий період;

визначає джерела і порядок фінансування заходів мобілізаційної підготовки та мобілізації;

створює мобілізаційний резерв матеріально-технічних і сировинних ресурсів;

встановлює порядок розбронювання матеріальних цінностей мобілізаційного резерву, а також порядок їх відпуску в особливий період;

встановлює порядок створення, розвитку, утримання, передачі, ліквідації і реалізації мобілізаційних потужностей;

організовує роботу, пов'язану із створенням страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

розробляє проекти довгострокових державних програм формування страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

погоджує довготермінові та річні програми мобілізаційної підготовки державних органів, Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

визначає порядок укладання договорів (контрактів) на виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень), зокрема на поставку матеріально-технічних ресурсів, виконання робіт та надання послуг, у тому числі щодо поставки готової продукції, забезпечення виконання зазначених завдань (замовлень) матеріально-технічними ресурсами, а також щодо їх фінансування;

визначає порядок передачі органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування мобілізаційних завдань (замовлень) підприємств, установ і організацій, які підлягають ліквідації (реорганізації), іншим підприємствам, установам і організаціям, що залучаються до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

визначає і затверджує ліміти та норми відчуження транспортних засобів і техніки на період мобілізації та у воєнний час;

під час оголошення мобілізації здійснює контроль у межах своїх повноважень за здійсненням заходів щодо переведення Збройних Сил України, інших військових формувань на організацію і штати воєнного часу;

організовує в разі оголошення мобілізації переведення національної економіки на функціонування в умовах особливого періоду;

організовує бронювання військовозобов'язаних за органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами і організаціями на період мобілізації та на воєнний час;

організовує роботу і взаємодію центральних і місцевих органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, інших державних органів у питаннях мобілізаційної підготовки та мобілізації;

визначає порядок проведення перевірок стану та оцінки мобілізаційної готовності національної економіки, органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, адміністративно-територіальних одиниць України;

здійснює контроль за мобілізаційною підготовкою в Україні в межах своїх повноважень та проводить кадрову політику щодо мобілізаційних підрозділів (працівників з питань мобілізаційної роботи);

встановлює статистичну звітність у сфері мобілізаційної підготовки, щорічно доповідає Президентові України про стан мобілізаційної готовності держави;

у разі необхідності ініціює питання про надання пільг підприємствам, установам і організаціям, для яких встановлено мобілізаційні завдання (замовлення);

розробляє порядок відшкодування державою вартості майна, яке було примусово відчужено у підприємств, установ і організацій у зв'язку з виконанням ними мобілізаційних завдань (замовлень) в особливий період та громадян, які надають в установленому порядку під час мобілізації будівлі, споруди, транспортні засоби та інше майно, що є їх власністю, Збройним Силам України, іншим військовим формуванням;

планує і проводить військово-економічні мобілізаційні навчання та тренування;

організовує підвищення кваліфікації з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації керівників органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, працівників мобілізаційних підрозділів та працівників з питань мобілізаційної роботи;

визначає порядок утворення і підготовки до розгортання спеціальних формувань;

забезпечує виконання законів України, інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації;

організовує виконання зобов'язань за міжнародними договорами України про співробітництво у сфері мобілізаційної підготовки;

організовує міждержавну кооперацію з питань військово-технічного співробітництва у сфері мобілізаційної підготовки.

Стаття 13. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань економічної політики

Центральний орган виконавчої влади з питань економічної політики:

здійснює методологічне та методичне забезпечення мобілізаційної підготовки національної економіки;

проводить аналіз економічного і військово-економічного потенціалів національної економіки;

здійснює координацію планування, методологічне забезпечення розроблення проектів мобілізаційних планів та довготермінових і річних програм мобілізаційної підготовки в органах виконавчої влади, інших державних органах;

бере участь у розробленні проектів законодавчих та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації;

координує роботу щодо створення, розвитку, утримання, передачі, ліквідації і реалізації мобілізаційних потужностей;

координує роботу щодо створення мобілізаційного резерву матеріально-технічних і сировинних ресурсів;

організовує наукове забезпечення заходів мобілізаційної підготовки національної економіки та формує завдання для проведення наукових досліджень з цих питань;

розробляє і подає Кабінету Міністрів України проект мобілізаційного плану національної економіки України на особливий період;

бере участь у формуванні бюджету держави на особливий період;

аналізує стан мобілізаційної готовності національної економіки України, подає щорічну доповідь Кабінету Міністрів України;

узагальнює потреби Збройних Сил України та інших військових формувань і розробляє мобілізаційні завдання (замовлення) виходячи з економічних можливостей держави;

визначає потреби (обсяги) центральних і місцевих органів виконавчої влади у фінансуванні заходів з мобілізаційної підготовки для їх включення до проекту Державного бюджету України на відповідний рік;

розробляє критерії оцінок рівнів та здійснює контроль за станом мобілізаційної готовності національної економіки України та підприємств, установ і організацій, яким встановлені мобілізаційні завдання (замовлення);

зводить баланс та проводить економічний аналіз основних показників розвитку національної економіки на особливий період;

бере участь у розробленні проектів державних програм економічного і соціального розвитку України з метою урахування мобілізаційних потреб держави;

координує роботу щодо підготовки пропозицій до проектів державних програм економічного і соціального розвитку України в частині мобілізаційної підготовки;

координує роботу з утворення та підготовки спеціальних формувань, призначених для передачі до Збройних Сил України та інших військових формувань під час проведення мобілізації;

здійснює контроль за виконанням довготермінових і річних програм мобілізаційної підготовки національної економіки;

організовує бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та на воєнний час, забезпечує надання звітності з питань бронювання військовозобов'язаних у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

бере участь в узагальненні практики застосування актів законодавства з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавства та в установленому порядку вносить їх на розгляд Кабінету Міністрів України.

Стаття 14. Повноваження Міністерства оборони України

1. Міністерство оборони України:

організовує планування, методологічне, методичне, наукове, фінансове та матеріально-технічне забезпечення заходів мобілізаційної підготовки та мобілізації у Збройних Силах України;

організовує в мирний час накопичення в непорушному запасі та мобілізаційному резерві Збройних Сил України озброєння, військової техніки, інших матеріально-технічних засобів, продовольства, речового та іншого майна, забезпечує створення, формування і ведення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення і створення резерву військово-навчених ресурсів на період мобілізації та на воєнний час;

забезпечує проведення мобілізації та демобілізації у Збройних Силах України і бере участь у забезпеченні мобілізації та демобілізації в інших військових формуваннях;

забезпечує формування військово-технічної політики та пропозицій щодо мобілізаційних завдань (замовлень) на створення, виробництво та ремонт озброєння, військової техніки, інших матеріально-технічних засобів;

здійснює контроль за станом мобілізаційної готовності у

Збройних Силах України та за підготовкою підприємств, установ і організацій до виконання мобілізаційних завдань (замовлень) для задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань;

бере участь у розробленні проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації у Збройних Силах України, інших військових формуваннях;

укладає в установленому порядку договори (контракти) на виконання мобілізаційних завдань (замовлень) з підприємствами, установами і організаціями, які залучаються ним до виконання мобілізаційних завдань (замовлень), і підприємствами, які здійснюють поставку військової продукції;

подає до Кабінету Міністрів України проект мобілізаційного плану Збройних Сил України, інших військових формувань;

подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо потреб Збройних Сил України на особливий період, інших військових формувань, які включені до схеми мобілізаційного розгортання, виходячи з економічних можливостей держави;

бере участь у плануванні мобілізаційної підготовки у відповідних центральних органах виконавчої влади (за сферою їх управління чи галуззю національної економіки).

2. Міністерство оборони України через Генеральний штаб Збройних Сил України:

розробляє схему мобілізаційного розгортання Збройних Сил України та спеціальних формувань, призначених для передачі під час мобілізації до Збройних Сил України, а також організовує розроблення схеми мобілізаційного розгортання інших військових формувань та спеціальних формувань, призначених для передачі до інших військових формувань під час мобілізації;

розробляє проект мобілізаційного плану Збройних Сил України, інших військових формувань;

планує і здійснює методологічне, методичне та наукове забезпечення мобілізаційної підготовки Збройних Сил України, інших військових формувань;

планує в мирний час накопичення в непорушному запасі та мобілізаційному резерві Збройних Сил України озброєння, військової техніки, інших матеріально-технічних засобів, продовольства, речового та іншого майна і створення резерву військово-навчених людських ресурсів на період мобілізації та на воєнний час;

визначає потреби Збройних Сил України на особливий період, узагальнює потреби інших військових формувань, які включені до схеми мобілізаційного розгортання, виходячи з економічних можливостей держави;

бере участь у формуванні військово-технічної політики;

готує пропозиції щодо мобілізаційних завдань (замовлень) на створення, виробництво та ремонт озброєння, військової техніки, інших матеріально-технічних засобів;

разом з центральними і місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування забезпечує функціонування системи військового обліку громадян;

розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації у Збройних Силах України, інших військових формуваннях;

планує і здійснює заходи щодо мобілізації та демобілізації у Збройних Силах України; бере участь у проведенні мобілізації та демобілізації в інших військових формуваннях;

розробляє штати і табелі до штатів оснащення матеріально-технічними засобами спеціальних формувань, призначених для передачі під час мобілізації до Збройних Сил України; бере участь у розробленні штатів і табелів до штатів щодо оснащення матеріально-технічними засобами спеціальних формувань, призначених для передачі до інших військових формувань під час мобілізації;

бере участь в укладанні в установленому порядку договорів (контрактів) на виконання мобілізаційних завдань (замовлень) з підприємствами, установами і організаціями, які залучаються ним до виконання мобілізаційних завдань (замовлень), і підприємствами, які здійснюють поставку військової продукції;

планує і організовує підготовку та перепідготовку військовозобов’язаних.

Стаття 15. Повноваження інших центральних органів виконавчої влади та інших державних органів

Центральні органи виконавчої влади та інші державні органи:

розробляють мобілізаційні плани, довгострокові і річні програми мобілізаційної підготовки у відповідних сферах управління та галузях національної економіки;

здійснюють методологічне, методичне і наукове забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації у відповідній сфері управління та галузі національної економіки;

планують, організовують і контролюють мобілізаційну підготовку у відповідній сфері управління, галузі національної економіки та здійснюють заходи щодо переведення її на функціонування в умовах особливого періоду;

забезпечують державне регулювання мобілізаційної підготовки у відповідній сфері управління та галузі національної економіки, керують мобілізаційною підготовкою підприємств, установ і організацій, що належать до сфери їх управління або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

визначають у відповідній сфері управління, галузі національної економіки можливості щодо задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань, національної економіки та забезпечення життєдіяльності населення в умовах особливого періоду;

визначають потреби (обсяги) у фінансуванні заходів з мобілізаційної підготовки;

утворюють мобілізаційні підрозділи;

здійснюють заходи щодо забезпечення виконання мобілізаційних планів, довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки у відповідній сфері управління та галузі національної економіки;

доводять (встановлюють) мобілізаційні завдання (замовлення) до підприємств, установ і організацій, що належать до сфери їх управління;

укладають договори (контракти) про виконання мобілізаційних завдань (замовлень) з підприємствами, установами і організаціями, що належать до сфери їх управління або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

забезпечують виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень) відповідно до укладених договорів (контрактів);

вносять у межах своїх повноважень до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо формування довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

у разі ліквідації (реорганізації) підприємств, установ і організацій, для яких встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), здійснюють заходи щодо передачі таких завдань (замовлень) іншим підприємствам, установам, організаціям у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

організовують під час мобілізації здійснення комплексу заходів щодо переведення підприємств, установ і організацій, що належать до сфери їх управління, на роботу в умовах особливого періоду;

надають центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики пропозиції щодо бронювання у відповідних сферах управління військовозобов’язаних на період мобілізації та на воєнний час; організовують їх бронювання; забезпечують надання звітності з питань бронювання військовозобов’язаних у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

забезпечують разом з Міністерством оборони України функціонування системи військового обліку громадян України;

організовують підвищення кваліфікації працівників мобілізаційних підрозділів та працівників з питань мобілізаційної роботи;

організовують створення, розвиток, утримання, передачу, ліквідацію та реалізацію мобілізаційних потужностей на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери їх управління або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

організовують створення, формування і ведення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

розробляють в установленому порядку програми створення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

здійснюють контроль за створенням, зберіганням та обслуговуванням мобілізаційного резерву матеріально-технічних і сировинних ресурсів на підприємствах, в установах і організаціях, що належать до сфери їх управління або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

розробляють і затверджують нормативно-правові акти з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації у відповідній сфері управління, галузі національної економіки;

формують проекти основних показників мобілізаційних планів у відповідній сфері управління, галузі національної економіки;

забезпечують виконання законів України та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації;

подають центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики щорічну доповідь про стан мобілізаційної готовності відповідних сфер управління, галузей національної економіки та про хід виконання довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

взаємодіють з центральними і місцевими органами виконавчої влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації і одержують від них в установленому законодавством порядку інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

надають інформацію Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування з питань, що належать до їх компетенції, про характер мобілізаційних завдань (замовлень), встановлених ними для підприємств, установ і організацій, які знаходяться на їх території.

Стаття 16. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим

Рада міністрів Автономної Республіки Крим:

формує проект основних показників мобілізаційного плану Автономної Республіки Крим;

розробляє мобілізаційний план, довгострокові і річні програми мобілізаційної підготовки Автономної Республіки Крим;

здійснює методичне забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації органів влади Автономної Республіки Крим;

керує мобілізаційною підготовкою органів влади Автономної Республіки Крим;

планує, організовує і контролює мобілізаційну підготовку в Автономній Республіці Крим, переведення галузей економіки республіки на функціонування в умовах особливого періоду;

визначає можливості економіки Автономної Республіки Крим щодо задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань, національної економіки та забезпечення життєдіяльності населення в умовах особливого періоду;

визначає потреби (обсяги) у фінансуванні заходів з мобілізаційної підготовки;

утворює мобілізаційні підрозділи;

здійснює заходи щодо забезпечення виконання мобілізаційного плану, довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

доводить (встановлює) мобілізаційні завдання (замовлення) до інших органів влади Автономної Республіки Крим;

забезпечує виконання підприємствами, установами і організаціями мобілізаційних завдань (замовлень) відповідно до укладених договорів (контрактів);

вносить у межах своїх повноважень до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо формування довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

забезпечує разом з Міністерством оборони України функціонування системи військового обліку громадян України; організовує бронювання військовозобов’язаних на період мобілізації та на воєнний час, забезпечує надання звітності з питань бронювання військовозобов’язаних у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

забезпечує надання військовим комісаріатам відомостей про реєстрацію, банкрутство (ліквідацію) підприємств, установ і організацій згідно із законодавством;

організовує підвищення кваліфікації працівників мобілізаційних підрозділів та працівників з питань мобілізаційної роботи;

організовує створення, розвиток, утримання, передачу, ліквідацію та реалізацію мобілізаційних потужностей;

організовує створення, формування і ведення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

здійснює контроль за створенням, зберіганням та обслуговуванням мобілізаційного резерву матеріально-технічних і сировинних ресурсів;

подає центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики щорічну доповідь про стан мобілізаційної готовності Автономної Республіки Крим та про хід виконання довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

одержує від центральних органів виконавчої влади необхідну інформацію з питань, що належать до їх компетенції, про характер мобілізаційних завдань (замовлень), встановлених підприємствам, установам і організаціям, які знаходяться на території Автономної Республіки Крим, з метою планування раціонального використання людських і матеріальних ресурсів під час мобілізації та у воєнний час;

організовує під час мобілізації в установленому порядку своєчасне оповіщення та прибуття громадян, які призиваються на військову службу, техніки на збірні пункти та у військові частини, виділення будівель, споруд, земельних ділянок, транспортних та інших матеріально-технічних засобів і надання послуг Збройним Силам України, іншим військовим формуванням відповідно до мобілізаційного плану;

забезпечує виконання законів України та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Стаття 17. Місцеві органи виконавчої влади

Місцеві органи виконавчої влади:

беруть участь у формуванні проектів основних показників мобілізаційного плану;

розробляють мобілізаційні плани, довгострокові та річні програми мобілізаційної підготовки у відповідних регіонах;

здійснюють методичне забезпечення мобілізаційної підготовки та мобілізації органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

планують, організовують і контролюють мобілізаційну підготовку на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць та переведення їх економіки на функціонування в умовах особливого періоду;

керують мобілізаційною підготовкою на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць, контролюють стан мобілізаційної готовності підприємств, установ і організацій, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

визначають можливості адміністративно-територіальних одиниць щодо задоволення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань, національної економіки та забезпечення життєдіяльності населення в умовах особливого періоду;

визначають потреби (обсяги) у фінансуванні заходів з мобілізаційної підготовки;

утворюють мобілізаційні підрозділи;

здійснюють заходи щодо забезпечення виконання мобілізаційних планів, довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

доводять (встановлюють) мобілізаційні завдання (замовлення) до органів місцевого самоврядування та передають їм необхідні фінансові ресурси;

доводять розпорядження про виконання мобілізаційних завдань (замовлень) до підприємств, установ і організацій, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень), та укладають з ними договори (контракти);

забезпечують виконання підприємствами, установами і організаціями, які знаходяться на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць, мобілізаційних завдань (замовлень);

вносять у межах своїх повноважень до Кабінету Міністрів України пропозиції щодо формування довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки;

у разі ліквідації (реорганізації) підприємств, установ і організацій, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень), здійснюють заходи щодо передачі таких завдань (замовлень) іншим підприємствам, установам і організаціям у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

організовують під час мобілізації здійснення комплексу заходів щодо переведення підприємств, установ і організацій, що перебувають у державній або комунальній власності, (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень), на роботу в умовах особливого періоду;

забезпечують разом з військовими комісаріатами функціонування системи військового обліку громадян України, організовують бронювання військовозобов’язаних на період мобілізації та на воєнний час, забезпечують надання звітності з питань бронювання військовозобов’язаних у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

забезпечують надання військовим комісаріатам відомостей про реєстрацію, банкрутство (ліквідацію) підприємств, установ і організацій згідно із законодавством;

сприяють військовим комісаріатам у їх роботі в мирний час та під час мобілізації;

організовують підвищення кваліфікації працівників мобілізаційних підрозділів та працівників з питань мобілізаційної роботи;

організовують створення, розвиток, утримання, передачу, ліквідацію та реалізацію мобілізаційних потужностей на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

організовують створення, формування і ведення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

здійснюють контроль за створенням, зберіганням та обслуговуванням мобілізаційного резерву матеріально-технічних і сировинних ресурсів на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у державній або комунальній власності (у тому числі у спільній власності територіальних громад і передані до сфери їх управління), які залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

організовують під час мобілізації в установленому порядку своєчасне оповіщення і прибуття громадян, які призиваються на військову службу, техніки на збірні пункти та у військові частини, виділення будівель, споруд, земельних ділянок, транспортних та інших матеріально-технічних засобів і надання послуг Збройним Силам України, іншим військовим формуванням відповідно до мобілізаційних планів;

забезпечують виконання законів України та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки і мобілізації;

подають центральному органу виконавчої влади з питань економічної політики щорічну доповідь про стан мобілізаційної готовності на території області, міст Києва і Севастополя та про хід виконання довгострокових і річних програм мобілізаційної підготовки в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

одержують від центральних органів виконавчої влади не-

обхідну інформацію з питань, що належать до їх компетенції, а також про характер мобілізаційних завдань (замовлень), встановлених підприємствам, установам і організаціям, що знаходяться на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць, з метою планування раціонального використання людських і матеріальних ресурсів під час мобілізації та у воєнний час.

Стаття 18. Органи місцевого самоврядування

Виконавчі органи сільських, селищних, міських рад:

планують, організовують і забезпечують мобілізаційну підготовку та мобілізацію на території відповідних населених пунктів;

беруть участь у формуванні проектів основних показників мобілізаційного плану;

розробляють мобілізаційні плани, довготермінові і річні програми мобілізаційної підготовки;

забезпечують на території відповідних населених пунктів виконання мобілізаційних завдань (замовлень) підприємствами, установами і організаціями, що перебувають у комунальній власності або залучаються ними до виконання цих завдань (замовлень);

здійснюють під час оголошення мобілізації заходи щодо переведення підприємств, установ і організацій, які знаходяться на території відповідних населених пунктів, на роботу в умовах особливого періоду;

доводять розпорядження про виконання мобілізаційних завдань (замовлень) до підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності, які знаходяться на території відповідних населених пунктів, та укладають з ними договори (контракти);

керують мобілізаційною підготовкою підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

здійснюють контроль за створенням, зберіганням та обслуговуванням мобілізаційного резерву матеріально-технічних і сировинних ресурсів на підприємствах, в установах і організаціях, що перебувають у комунальній власності або залучаються ними до виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

у разі ліквідації (реорганізації) підприємств, установ і організацій, що перебувають у комунальній власності і яким встановлено мобілізаційні завдання (замовлення) або які залучаються до їх виконання, здійснюють заходи щодо передачі таких завдань (замовлень) іншим підприємствам, установам і організаціям, які знаходяться на території відповідних населених пунктів, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

організовують під час мобілізації в установленому порядку своєчасне оповіщення та прибуття громадян, які призиваються на військову службу, техніки на збірні пункти та у військові частини, виділення будівель, споруд, земельних ділянок, транспортних та інших матеріально-технічних засобів і надання послуг Збройним Силам України, іншим військовим формуванням відповідно до мобілізаційних планів;

забезпечують на території відповідних населених пунктів ведення військового обліку військовозобов'язаних і призовників, бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та на воєнний час і надання звітності щодо бронювання військовозобов'язаних у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України;

забезпечують надання військовим комісаріатам відомостей про реєстрацію, банкрутство (ліквідацію) підприємств, установ і організацій, що належать до сфери їх управління, згідно із законодавством;

сприяють військовим комісаріатам у їх роботі в мирний час та під час мобілізації;

одержують від місцевих органів виконавчої влади необхідну інформацію про характер мобілізаційних завдань (замовлень), встановлених підприємствам, установам і організаціям, які знаходяться на території відповідних населених пунктів, з метою планування раціонального використання людських і матеріальних ресурсів під час мобілізації та у воєнний час;

вирішують разом з місцевими органами виконавчої влади питання щодо виконання мобілізаційних завдань (замовлень) підприємствами, установами і організаціями, що перебувають у комунальній власності (або залучаються ними до виконання цих завдань (замовлень), у разі втрати зв'язку із зазначеними підприємствами, установами і організаціями під час мобілізації та у воєнний час;

забезпечують на території відповідних населених пунктів виконання законів України та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації.

Стаття 19. Судові органи

Організаційне забезпечення мобілізаційної підготовки Конституційного Суду України, Верховного Суду України та вищих спеціалізованих судів здійснює Кабінет Міністрів України, інших судів загальної юрисдикції — Державна судова адміністрація України.

Стаття 20. Органи прокуратури України

Генеральна прокуратура України забезпечує мобілізаційну підготовку органів прокуратури України для функціонування в особливий період.

Розділ IV. ОБОВ'ЯЗКИ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ І ОРГАНІЗАЦІЙ ТА ГРОМАДЯН ЩОДО МОБІЛІЗАЦІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ТА МОБІЛІЗАЦІЇ

Стаття 21. Обов'язки підприємств, установ і організацій щодо мобілізаційної підготовки та мобілізації

1. Підприємства, установи і організації зобов'язані:

планувати і здійснювати заходи щодо розробки мобілізаційних планів та підготовки до виконання покладених на них мобілізаційних завдань (замовлень) і забезпечувати поставку продукції згідно з укладеними договорами (контрактами) та надавати звіти з цих питань відповідним органам виконавчої влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування, які є замовниками мобілізаційних завдань (замовлень);

у разі їх ліквідації (реорганізації) своєчасно сповіщати про це відповідні органи державної влади, інші державні органи та органи місцевого самоврядування, з якими укладено договори (контракти) на виконання мобілізаційних завдань (замовлень);

здійснювати під час мобілізації заходи щодо переведення виробництва (діяльності) на функціонування в умовах особливого періоду;

утримувати в належному стані техніку, будівлі, споруди та об'єкти інфраструктури, що належать для передачі в разі мобілізації Збройним Силам України, іншим військовим формуванням або призначені для спільного з ними використання у воєнний час;

сприяти військовим комісаріатам у їх роботі в мирний час та під час мобілізації;

забезпечувати своєчасне прибуття працівників, які призиваються на військову службу в разі мобілізації, на збірні пункти та до військових частин;

забезпечувати в разі мобілізації доставку техніки на збірні пункти та у військові частини згідно з мобілізаційними завданнями (замовленнями);

здійснювати заходи щодо підготовки до розгортання спеціальних формувань, призначених для передачі в разі мобілізації до Збройних Сил України, інших військових формувань, розгортання та передачі їх в особливий період згідно з мобілізаційними планами;

надавати під час мобілізації будівлі, споруди, транспортні та інші матеріально-технічні засоби Збройним Силам України, іншим військовим формуванням згідно з мобілізаційними планами з наступним відшкодуванням їх вартості в порядку, встановленому законом;

створювати та утримувати мобілізаційні потужності, створювати і зберігати мобілізаційний резерв матеріально-технічних і сировинних ресурсів згідно з мобілізаційними завданнями (замовленнями);

забезпечувати формування і ведення страхового фонду документації на продукцію мобілізаційного та оборонного призначення;

вести облік військовозобов'язаних і призовників із числа працюючих, здійснювати заходи щодо бронювання військовозобов'язаних на період мобілізації та на воєнний час і надавати звітність із цих питань відповідним органам державної влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування в установленому порядку;

надавати відповідним органам державної влади, іншим державним органам та органам місцевого самоврядування інформацію, необхідну для планування і здійснення мобілізаційних заходів;

утворювати мобілізаційні підрозділи та призначати працівників з питань мобілізаційної роботи.

2. Підприємства, установи і організації, які є виконавцями мобілізаційних завдань (замовлень) з виробництва продукції, укладають договори (контракти) з підприємствами, установами і організаціями —виробниками (співвиконавцями) комплектуючих виробів, постачальниками матеріально-технічних засобів, сировини.

3. Підприємства, установи і організації не можуть відмовлятися від укладання договорів (контрактів) на виконання мобілізаційних завдань (замовлень), якщо їх можливості з урахуванням мобілізаційного розгортання та переданих їм матеріально-фінансових ресурсів дають змогу виконати ці мобілізаційні завдання (замовлення).

Стаття 22. Обов'язки громадян щодо мобілізаційної підготовки та мобілізації

1. Громадяни зобов'язані:

з'являтися за викликом до військових комісаріатів для постановки на військовий облік та визначення призначення на воєнний час;

надавати в установленому порядку під час мобілізації будівлі, споруди, транспортні засоби та інше майно, власниками яких вони є, Збройним Силам України, іншим військовим формуванням з наступним відшкодуванням державою їх вартості в порядку, встановленому законом.

2. Громадяни, які перебувають у запасі і не призвані на військову службу під час мобілізації, можуть бути відповідно до закону залучені до виконання робіт, які мають оборонний характер.

Громадяни, які здійснюють підприємницьку діяльність, виконують мобілізаційні завдання (замовлення) згідно з укладеними договорами (контрактами).

3. Під час мобілізації громадяни, які підлягають призову на військову службу, зобов'язані з'явитися на збірні пункти у строки, зазначені в отриманих ними документах (мобілізаційних посвідченнях, повістках або розпорядженнях військових комісарів).

4. Громадяни, які перебувають у запасі, завчасно приписуються до військових частин (призначаються) для проходження військової служби у воєнний час або для використання їх як працівників Збройних Сил України, інших військових формувань.

5. Призов громадян на військову службу під час мобілізації або залучення їх для використання як працівників Збройних Сил України, інших військових формувань здійснюють місцеві органи виконавчої влади через військові комісаріати.

6. Громадянам, які перебувають на військовому обліку, з моменту оголошення мобілізації забороняється зміна місця проживання (перебування) без дозволу військового комісара.

Стаття 23. Відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації

Не підлягають призову на військову службу під час мобілізації військовозобов'язані:

заброньовані на період мобілізації та на воєнний час за органами державної влади, іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, а також за підприємствами, установами і організаціями в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

визнані відповідно до висновку військово-лікарської комісії тимчасово непридатними до військової служби за станом здоров'я на термін до шести місяців (з наступним проходженням військово-лікарської комісії);

чоловіки, на утриманні яких перебувають п'ять і більше дітей віком до 16 років (такі чоловіки можуть бути призвані на військову службу у разі їх згоди тільки за місцем проживання);

жінки, на утриманні яких перебувають діти віком до 16 років (такі жінки можуть бути призвані на військову службу в разі їх згоди і тільки за місцем проживання);

зайняті постійним доглядом за особами, що його потребують, відповідно до законодавства України, в разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд;

народні депутати України, депутати Верховної Ради Автономної Республіки Крим;

інші військовозобов'язані або окремі категорії громадян у передбачених законами випадках.

Розділ V. БРОНЮВАННЯ ВІЙСЬКОВОЗОБОВ'ЯЗАНИХ НА ПЕРІОД МОБІЛІЗАЦІЇ ТА НА ВОЄННИЙ ЧАС

Стаття 24. Мета бронювання військовозобов'язаних

Бронювання військовозобов'язаних, які перебувають у запасі, здійснюється в мирний та у воєнний час з метою забезпечення функціонування органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, а також підприємств, установ і організацій в особливий період.

Стаття 25. Організація і порядок бронювання військовозобов'язаних

1. Бронюванню підлягають військовозобов'язані, які працюють в органах державної влади, інших державних органах, органах місцевого самоврядування та на підприємствах, в установах і організаціях, яким встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), у разі, якщо це необхідно для забезпечення функціонування зазначених органів та виконання мобілізаційних завдань (замовлень).

2. Організація, порядок, обсяги та переліки посад і професій військовозобов'язаних, які підлягають бронюванню на період мобілізації та на воєнний час, визначаються цим Законом, актами Президента України та Кабінету Міністрів України.

Розділ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО МОБІЛІЗАЦІЙНУ ПІДГОТОВКУ ТА МОБІЛІЗАЦІЮ

Стаття 26. Відповідальність за організацію мобілізаційної підготовки та стан мобілізаційної готовності

1. Відповідальність за організацію мобілізаційної підготовки та стан мобілізаційної готовності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, адміністративно-територіальних одиниць і населених пунктів, Збройних Сил України, інших військових формувань, сил цивільного захисту та підприємств, установ і організацій покладається на відповідних керівників.

2. Посадові особи, винні в порушенні законів України та інших нормативно-правових актів з питань мобілізаційної підготовки та мобілізації, а також громадяни за невиконання своїх обов'язків щодо мобілізаційної підготовки та мобілізації несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ VII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що випливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити підготовку і видання нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

3. До набрання чинності законом, що визначатиме порядок відшкодування вартості майна, яке було примусово відчужено у власника під час мобілізації, таке відшкодування здійснюється у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку».

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 2 березня 2005 року.
№ 2435-IV.

Закон України

Про ратифікацію Цивільної конвенції про боротьбу з корупцією

Верховна Рада України **постановляє:**

Цивільну конвенцію про боротьбу з корупцією, підписану від імені України 4 листопада 1999 року в м. Страсбурзі, ратифікувати.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ,
16 березня 2005 року.
№ 2476-IV.

Закон України

Про внесення зміни до статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Абзац третій пункту 1 статті 10 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 45, ст. 426; 1996 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

«сім'ї загиблих під час Великої Вітчизняної війни осіб із числа особового складу груп самозахисту об'єктових та аварійних команд місцевої протиповітряної оборони, а також сім'ї загиблих внаслідок бойових дій працівників госпіталів, лікарень та інших медичних закладів».

2. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2006 року.

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 3 березня 2005 року.
№ 2458-IV.

Закон України

Про чисельність Збройних Сил України на 2005 рік

Відповідно до пункту 22 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити чисельність Збройних Сил України станом на 30 грудня 2005 року у кількості до 245 000 осіб, у тому числі 180 000 військовослужбовців.

2. Приведення чисельності Збройних Сил України до затвердженої цим Законом здійснити з дотриманням вимог Закону України «Про державні гарантії соціального захисту військовослужбовців, які звільняються із служби у зв'язку з реформуванням Збройних Сил України, та членів їхніх сімей».

Президент України В. ЮЩЕНКО.

м. Київ, 17 березня 2005 року.
№ 2489-IV

Справа для боржників не закінчується судами

13 стор.

Голова Ради міністрів Криму Сергій КУНІЦИН: «Півострів завершив сівбу ранніх ярових. Головною проблемою на селі залишається дизпаливо — графік його постачання практично зірвано»

■ ВРОЖАЙ-2005

Ячмінь підмітають до зернини

Підвищення ціни на ячмінь (зернотрейдери нині платять за тонну 640 гривень і підмітають до зернини) позначилося на зміні структури посівних площ у низці районів Вінниччини.

Фахівці обласного управління сільського господарства і продовольства прогнозують розширення площ під цією культурою насамперед за рахунок кукурудзи. Хоча це викликає у них певне здивування, бо кукурудза, зокрема фуражна, завжди мала попит, а ячмінь, за їхніми словами, годують хіба що верблюдів. Незважаючи на це, зерно кукурудзи так і не вдалося продати, а засіки з ячменем порожні, і нині його готові брати в необмеженій кількості.

Саме з сівби цієї культури першими в області розпочали весняно-польові роботи у господарствах Тульчинського району. Слідом за ними рушили в південних Піщанському та Крижопільському районах, де також мають намір відвести під ячмінь клин більший, ніж торік. В окремих господарствах уклали довготермінові угоди на його постачання пивоварним підприємствам. За словами заступника начальника обласного управління сільського господарства і продовольства Володимира Франкова, проблем із насінням ячменю нема в жодному господарстві. Так само, до речі, як і з посівним матеріалом усіх ранніх зернових культур, загальна площа яких в області не змінилася і становить 529 тисяч гектарів.

Віктор СКРИПНИК.

Посівна… навпомацки

У лавах керівників сільгосптовариств Черкащини панують нині знервованість і тривога. На носі гарячі квітневі дні, сівба ярих та технічних культур, а вони ще й досі не можуть визначитися, скільки й чого сіяти.

— Торік на цей час ми вже знали про встановлені урядом заставні ціни на збіжжя, — поділився клопотами голова СТОВ «Зоря-2» Олексій Пасєка з села Кобринове Тальнівського району. — Й могли заздалегідь спланувати, що нам вигідно вирощувати, а що ні. Нині готуємося до посівної із зав'язаними очима...

Ще дужче за Олексія Дмитровича непокоїлися двоє його сусідів, Валерій Коваль з приватного підприємства «Привітне» та Микола Грубий з сільгосптовариства «Поташагро», котрі приїхали на пораду до старшого і досвідченішого колеги.

— У лютому нас обнадіяли, — бідкалися молоді директори, — що кредити для села йтимуть під сімнадцять відсотків річних. А тепер нижче за двадцять один ніхто й слухати не хоче. Та ще й непомірну майнову заставу вимагають.

Керівники господарств прогнозували: якщо державні структури не допоможуть взяти «божі» кредити і не посприяють у закупівлі здешевленого пального, насіння, мінеральних добрив, мінімум десять СТОВів району згодом залишаться на узбіччі виробництва.

— Хоча в багатьох, — зауважив Олексій Пасєка, — у коморах лежить чимала кількість кукурудзи. Аби її продати — не боліла б голова, за що обсіятися. Чому б, наприклад, не закупити «зайве» зерно держрезерву?

На жаль, констатували господарники, про це нагорі не думають. А «вільний» ринок збуту також не працює. Їздять по селах лише перекупники і дають за тонну качанистої по 250 гривень. Ця ціна — нижче її собівартості.

Чи не тому, повідомили в обласному управлінні сільського господарства, СТОВи, очевидно, будуть у цьому році зменшувати площі «королеви полів». Торік вона займала понад 212 тисяч гектарів, а тепер хоч би на 170 тисячах посіяли...

На засіданні колегії облдержадміністрації, котра розглянула й питання підготовки до весняно-польових робіт, прозвучали невтішні цифри. Порівняно з минулим роком господарства запаслися пальним удвічі менше. Ще гірше — із забезпеченням мінеральними добривами. Кредитів уже видано на 10 мільйонів гривень більше, ніж торік, але вдвічі зрослі ціни на енергоносії з'їли ту прибавку.

Лідія ТИТАРЕНКО.

На знімку: є над чим поламати голову керівникам господарств Олексієві Пасєці, Миколі Грубому та Валерію Ковалю **(зліва направо)**.

Фото автора.

ВЕСНА СТРАЖДАНЬ І ГЕРОЇЗМУ

■ ПЕРСПЕКТИВА

На Сумщині із 213 тисяч гектарів підсіяти належить щонайменше десять відсотків. Хліборобських рук чекають ще 240 тисяч гектарів незораної восени «цілини». Водночас навіть в економічно розкручених господарствах готовність тракторного парку становить лише 70 відсотків. Утім, наявну в області техніку можна назвати такою з великим застереженням. Адже щонайменше 90 відсотків так званого машинно-тракторного парку вже давно скидається на експонати доюрського періоду, чиє місце давним-давно в музеї. Зі збиральною технікою справи й того гірше. Ті самі 90 відсотків настільки струхлявіли від ударної праці впродовж попередніх 20—25 сезонів, що придатні хіба що на металобрухт.

Дожили вони до «прадідівського» віку лише завдяки колишнім ремонтним майстерням райсільгосптехніки. Та років зо три тому останні з них мов корова язиком злизала. Тож, щоб хоч якось зарадити справі, сільські механізатори впродовж усього міжсезоння клепають запчастини до латаних-перелатаних тракторів, сіялок, плугів, комбайнів на власних колінах. Саме з цієї причини останні роки Сумщина постійно недобирає до 20 відсотків вирощеного врожаю. Через авантюрні схеми, запроваджені попередніми можновладцями для перекачування чужих грошей у власні кишені, в області збанкрутіло близько 60 сільгосппідприємств. Через «батьківські» обійми тих самих «благодійників» більш як третина від загальної кількості господарств Сумщини — 187 — настільки економічно захлялі, що без сторонньої фінансової допомоги самотужки взагалі не зможуть вийти в поле. І через відсутність високоліквідного майна під заставу банківських позичок їм не бачити як власних вух. Загалом кредиторська заборгованість сумських аграріїв зашкалила за 350 мільйонів гривень, а борг із зарплати впритул наблизився до 14 мільйонів гривень. Унаслідок такого «благодійництва» торік із сівообороту в області було виведено 315 тисяч гектарів. Тільки не подумайте, що наведені цифри висмоктані мною з пальця. Вони взяті з листа-інформації, надісланої безпосередньо Президенту України.

Тим часом на придбання різноманітних матеріально-технічних цінностей, вкрай необхідних для проведення цьогорічного комплексу весняно-польових робіт, аграріям області потрібно ні мало ні багато —320 мільйонів гривень.

Де взяти таку астрономічну суму? Нинішні можновладці пішли протоптаною стежкою попередників і вказують начальницьким перстом у бік банків, мовляв, ставайте у чергу по кредити. Та навчені гірким досвідом селяни не дуже дослухаються до цих «соломонових» порад. Навіть з-під палиці не дуже охоче готують пакети кредитних замовлень, а самотужки шукають інших виходів з нинішньої скрути. Чому?

За відповіддю на це запитання я поїхав до лебединців. Вибір був не випадковим. Недавні сільськогосподарські законодавці моди в усіх галузях економіки в регіоні сьогодні нарівні з іншими ледве зводять кінці з кінцями. За великим рахунком у районі лишилося лише п'ять—шість стабільних в економічному відношенні господарств. Ще стільки само з горем пополам перебиваються з хліба на воду, й удвічі більше, які накопичили боргів як собака бліх, шикують торби для мандрів по світу.

За словами новопризначеного голови райдержадміністрації Максима Ткаченка, більшість з них в економічну халепу вскочили з вини попередніх керманичів, які прагнули стягнути з «партнерів» останню сорочку. «Батьки», як засвідчують факти, завдання перевиконали з рекордними показниками. Заборгованість лебединців перевищує чи то п'ять, чи то десять мільйонів гривень. А на посівну, щоб хоч якось вийти з ситуації, потрібно залучити щонайменше 6—7 мільйонів гривень.

— Але ж банки готові піднести кредити мало не на тарілочці з блакитною облямівкою, — нагадую співрозмовникові висновки недавньої колегії.

— Це сьогодні вона блакитна, а на час розрахунків зазвичай завжди чомусь стає золотою, — зітхає Максим Ткаченко. — Мало того, що кредити короткотермінові і надаються під 21 відсоток річних, так ще й під п'ятикратну заставу майна. Добре, коли погода не підведе: можна буде розрахуватися врожаєм. А якщо «порадує» форс-мажором? Як тоді бути? Розрахуватися за кредит людськими паями і позбавити всіх останньої надії?..

Сумною вийшла розмова. Жодного просвіту у хліборобів. Тож і вибір невеликий. Точніше — жодного. Вітчизна знову вимагає від обкраденого й знедоленого селянина чергового подвигу...

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ ЗАПИТУЙТЕ — ВІДПОВІДАЄМО

А я не хочу продавати землю

Місцева рада хоче викупити мою земельну ділянку для того, щоб потім побудувати на ній якийсь об'єкт. Чи зобов'язаний я її продавати?

Василь ВОЛОШИН.

Волинська область.

Передусім слід визначитися з тим, для яких цілей рада хоче викупити вашу ділянку. Стаття 146 Земельного кодексу визначає, що органи державної влади та місцевого самоврядування мають право викупу земельних ділянок, які перебувають у власності громадян та юридичних осіб, лише для чітко окреслених суспільних потреб: зведення своїх будівель і споруд, інших виробничих об'єктів державної та комунальної власності, під об'єкти природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення, оборони та національної безпеки; будівництва та обслуговування лінійних об'єктів та об'єктів транспортної і енергетичної інфраструктури (доріг, газопроводів, водопроводів, ліній електропередачі, аеропортів, нафто- та газових терміналів, електростанцій тощо); розміщення дипломатичних та прирівняних до них представництв іноземних держав та міжнародних організацій; розташування міських парків, майданчиків відпочинку та інших об'єктів загального користування, необхідних для обслуговування населення. При цьому власник земельної ділянки має бути письмово попереджений про викуп органом, який приймає відповідне рішення, не пізніше ніж за один рік до майбутнього викупу.

І найголовніше — для викупу земельної ділянки потрібна згода власника. Якщо її немає, справа вирішується в судовому порядку, і суд може зобов'язати власника продати ділянку. Вартість земельної ділянки, що підлягає викупу, встановлюється відповідно до грошової та експертної оцінки земель, яка проводиться за методикою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Наталя ВІЛАМОВА.

■ РЕЗОНАНС

Одна надія — на корову

Доброго дня, редакціє газети «Голос України»!

Прочитала вашу статтю «Докрадають останнє» у числі за 30.03.2005 року. Знаєте, скільки таких агропідприємств развалилося? Я живу в місті, а моя бабуся — в селі. Щоразу, приїжджаючи до неї, бачу, як розбирають ферми для великої рогатої худоби, свиноферми взагалі вже немає, половину тракторної бригади і автопарку колишнє керівництво продало на металобрухт, половину розтягли по своїх дворах.

У центрі села було побудовано невеликий гараж на 10—15 боксів. Нині від них залишилися одні руїни, паркан, що ним був обгороджений гараж, порізали на металобрухт.

Людям у селі нема чого робити, немає роботи. От і тримають господарство, здебільшого — корів, у кожному обійсті по три—чотири, аби на щось жити, адже в них є діти яких потрібно одягти, взути, нагодувати, не кажучи вже про навчання.

І таких агропідприємств дуже, дуже багато в Україні.

Наталка Ж.

Миколаївська область.

Як нам удалося передати аграріям техніки на мільярд гривень

■ ТРИБУНА

Євген ТОМІН.

Як відомо, НАК «Украгролізинг» створена Кабінетом Міністрів відповідно до постанови від 11 квітня 2001 року № 354, яку підписав, перебуваючи на посаді прем'єр-міністра, Віктор Ющенко. Компанія неухильно проводить державну політику щодо поставок сільськогосподарським товаровиробникам машин та обладнання на умовах фінансового лізингу. Хочу поділитися з вами тим, що ми зробили в минулому році і чим знаменний він для нас. Так, ми відзначили сім років аграрного лізингу в Україні та — три роки з часу створення компанії. Але найголовніше, що нам удалося за ці роки, — це передати аграріям сільськогосподарську техніку на суму понад мільярд гривень.

Рятівна соломинка для селян

За період з 1998 року товаровиробники України на умовах фінансового лізингу отримали 15,8 тис. одиниць сільськогосподарської та переробної техніки, зокрема 4,9 тис. тракторів, 527 зернозбиральних та 600 кормо- та бурякозбиральних комбайнів, 450 машин хімічного захисту рослин, понад 100 комплексів для переробки сільськогосподарської продукції (млини, крупорушки, зерносушарки) та комплекси для тваринницьких ферм, вирощування й утримання курей, іншу сільськогосподарську машинерію. Найбільше техніки закуплено у виробничому об'єднанні «Південний машинобудівний завод», відкритих акціонерних товариствах «Харківський тракторний завод», «Червона зірка», «Борекс», «Херсонські комбайни», «Одесільмаш». Порівняно з 2003 роком тракторів, ґрунтообробної та посівної техніки аграріям поставлено більш як на третину, зернозбиральних комбайнів — у п'ять разів. Чимало техніки отримали товаровиробники Київської, Сумської, Кіровоградської, Вінницької, Хмельницької та інших областей.

Особлива увага приділяється ефективності використання бюджетних коштів, спрямованих на технічне переоснащення аграрного сектору. Для передачі сільгосптоваровиробникам техніки на умовах фінансового лізингу в 2004 році передбачалося асигнування з державного бюджету у розмірі 357 млн. гривень, зокрема із загального фонду державного бюджету — 262 млн. гривень, спеціального фонду державного бюджету — 66,5 млн. гривень, за рахунок коштів від погашення заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії і наданими для закупівлі сільськогосподарської техніки іноземного виробництва — 28,5 млн. гривень. Сьогодні НАК «Украгролізинг» не лише повністю розрахувався з постачальниками, а й здійснив попередню оплату під поставку наступної партії тракторів та зернозбиральних комбайнів. Станом на початок 2005 року заводам та постачальникам за передану техніку перераховано 363,6 млн. гривень, у тому числі за рахунок коштів загального фонду державного бюджету — 245,6 млн. гривень. Слід зазначити, що торік третину нової техніки компанія закупила за рахунок коштів від повернення лізингових платежів. Ми добиваємося спрощення діючого механізму використання коштів. Для підтримки заводів-виробників зернозбиральної техніки прийнято постанову Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 року № 1532, якою збільшено термін використання бюджетних коштів без застосування до них штрафних санкцій до трьох місяців, а не до одного. А у разі невиконання суб'єктами господарювання договірних зобов'язань протягом зазначеного терміну з дня одержання бюджетних коштів — застосування до них штрафних санкцій у розмірі не нижче ставки Нацбанку.

Хто винен — віддати повинен

Одним із важливих напрямів роботи торік була організація своєчасного повернення лізингових платежів за техніку, передану на умовах фінансового лізингу. Як наслідок, за 2004 рік лізингоодержувачами з належних до повернення в частині відшкодування вартості техніки в сумі 70 млн. гривень фактично повернено 101,7 млн. гривень (145%), що у 1,6 разу більше проти показників 2003 року.

Багато зроблено й для виконання постанови Кабінету Міністрів від 24 березня 2004 року № 362, якою уряд визначив комплекс заходів щодо вдосконалення роботи з операторами-позичальниками іноземної техніки, зокрема щодо повернення іноземних кредитів, які були взяті позичальниками свого часу під гарантію уряду для придбання зарубіжної сільськогосподарської техніки. З належних до повернення торік 30 млн. гривень у рахунок погашення цієї заборгованості фактично надійшло до спеціального фонду 78 відсотків. Крім того, протягом 2004 року на вторинний ринок поступило 927 одиниць техніки, вилученої у неплатоспроможних одержувачів різних машин на 20 млн. гривень.

Наведу декілька прикладів про те, як розраховуються наші клієнти. Так, директор приватно-орендного сільгосппідприємства ім. І. Франка Горіховського району Волинської області Василь Тарарай повністю розрахувався за комбайн «Марал-125», а сьогодні регулярно сплачує кошти за два зернозбиральні комбайни КЗС-11 «Дніпро». Його колега із спілки селянських господарств «П'ятидні» Володимир-Волинського району цієї області Валерій Діброва теж у минулому цілком розрахувався за ґрунтообробну техніку, а нині чітко розплачується згідно з графіком за комбайни «Домінатор-МЕГА-204» та КЗС-11 «Дніпро».

Вчасно вносять кошти директори приватного сільськогосподарського підприємства агрофірма «Росія» Бердянського району Анатолій Ніколенко та ТОВ «Олександрівка» Приазовського району Микола Левченко Запорізької області. А голова ТОВ «Добробут» Макарівського району Київської області Віктор Гребенюк, який отримав у фінансовий лізинг два комбайни цієї самої модифікації, заявляє, що вони працювали відмінно і за минулорічні жнива він повністю «відбив» внесений аванс на їх придбання. Можу привести сотні прикладів, коли наші лізингоодержувачі чесно й своєчасно сплачують згідно з укладеними договорами та графіками кошти.

Однак є категорія лізингоодержувачів, які свідомо не перераховують кошти, вважаючи, що за техніку платити не варто, бо держава з часом борги простить або спише. Наша відповідь таким — вони глибоко помиляються. Компанія не роздає техніку наліво і направо, і не дарує державне майно. Якщо лізингоодержувач не сплачує вчасно лізинговий платіж, ми діємо по закону — передаємо справу до суду. Його рішення принципове — борги стягуються, до того ж нараховуються пеня і штрафи. Протягом трьох років за заявленими юридичною службою компанії позовами розглянуто близько півтори тисячі справ в судах усіх рівнів. За результатами їх розгляду прийнято судові рішення про стягнення з недобросовісних лізингоодержувачів понад 200 млн. гривень.

Справа для боржників не закінчується лише судами. Адже у неплатоспроможного клієнта або злісного боржника вилучається техніка, що впливає на їх виробничий процес. Вони зазнають втрат, пов'язаних з пошуком іншої техніки й устаткування для виконання запланованих обсягів робіт.

Працювати, а не чекати надходжень від держави

Компанія з року в рік набирається досвіду, піднімається на новий, якісніший рівень роботи. Утвердились її ідеологія та повага до неї. Втілюючи в життя Укази Президента України від 23 лютого 2001 року № 111 «Про додаткові заходи щодо дальшого розвитку лізингу в аграрному секторі економіки» та від 21 березня 2002 року № 280/2002 «Про заходи щодо розвитку корпоративного управління в акціонерних товариствах», НАК «Украгролізинг» проведено значну роботу щодо корпоратизації. Завершено формування статутного фонду компанії.

Усе це зобов'язує нас працювати по-новому, з більшою відповідальністю ставитись до виконання завдань держави. Ми повинні накопичувати власні оборотні кошти і за них брати техніку в лізинг. Ці напрацювання маємо внаслідок проведення значної організаторської роботи та зміцнення всіх ділянок грамотними керівниками та спеціалістами. Щомісячно разом з обласними філіями складаються графіки повернення лізингоодержувачами коштів, прискіпливо аналізується хід їх здійснення, вживаються оперативні заходи щодо надходження коштів у відповідний термін. Ці питання регулярно розглядаються на засіданнях правління, під час співбесід із керівниками, на перекличних та оперативних виробничих нарадах. В регіони для подання практичної допомоги постійно виїжджають наші працівники.

Ми підібрали й спираємося на підготовлених людей, а з тими, що не відповідають сьогоднішнім вимогам — розпрощалися. Проведено низку семінарів та науково-практичних конференцій з питань розвитку фінансового лізингу на базі областей. Компанія брала участь у таких заходах, як «Дні поля», державних та зарубіжних виставках сільськогосподарської техніки. Проведено переговори з провідними машинобудівними компаніями Росії, Казахстану, Німеччини, Франції тощо.

Спираємося на досвід роботи Волинської філії, яку очолює Григорій Люлька, Запорізької на чолі з Володимиром Бруєм, Луганської — з Олександром Жулієм. Тут є чому повчитися і як вчасно повертати кошти, і як законно вилучати техніку та передавати в повторний лізинг, і як повертати кредити за іноземну техніку тощо.

Без техсервісу трактор у полі не плугатар

У цьому році товаровиробники України замовили сільськогосподарської техніки на 770,6 млн. гривень. Більшу частину замовлення становить складна сільськогосподарська техніка, а саме: трактори типу ХТЗ та ПМЗ 80/82, зернозбиральні комбайни «Славутич» Херсонського комбайнового заводу, «Дніпро» (КЗС-11) Павлоградського механічного заводу та інше. На жаль, вказане замовлення забезпечене фінансовими ресурсами лише на 232,8 млн. гривень, зокрема від повернення лізингових платежів — 194 млн. гривень і коштами, що надійдуть у рахунок погашення заборгованості за кредитами, залученими державою або під державні гарантії і наданими для закупівлі сільськогосподарської техніки іноземного виробництва, — 38,8 млн. гривень. Виходячи з цього, нинішнього року в межах визначеного обсягу фінансування планується поставити на умовах фінансового лізингу 3480 одиниць сільськогосподарської техніки, зокрема 200 зернозбиральних комбайнів та 580 тракторів. Хоча, на перший погляд, це великі цифри, але ми не монополісти на ринку.

Фахівці компанії уважно відстежують надійність пропонованої на умовах лізингу техніки і надають лізингоодержувачам необхідну допомогу і у відновленні її роботоздатності, і у стягненні з продавців неякісної техніки збитків від простоїв машин у гарантійний період використання.

Треба відверто сказати: на жаль, вітчизняна сільськогосподарська техніка поступається зарубіжним аналогам за якістю та надійністю. Вітчизняні виробники не переймаються технічним сервісом своєї продукції як у гарантійний, так і особливо у післягарантійний період. Щоб зменшити простої техніки через несправності і створити кращі умови для роботи машин із повною віддачею і, врешті-решт, гарантувати повернення витрачених на лізинг коштів, компанія змушена розвивати власну мережу технічного сервісу. Цей вид діяльності набуває щодалі більшої ваги, бо з подрібненням господарств, викликаним розпаюванням земель, істотно погіршились умови для обслуговування техніки.

З цією метою ми створюємо стаціонарні пункти технічного сервісу, магазини запасних частин. Особлива проблема для нас — ремонт зношеної техніки. Відповідно до статті 23 Закону України «Про Державний бюджет України на 2005 рік», ВАТ «НАК «Украгролізинг» разом із Мінфіном, Головуправлінням Держказначейства, КРУ, а також Мінекономіки підготували пропозиції Кабінету Міністрів України, який підтримав їх і 22 січня 2005 року своєю постановою № 99 затвердив Порядок використання у цьому році коштів державного бюджету на ремонт сільськогосподарської техніки та обладнання для агропромислового комплексу, що вилучені з фінансового лізингу в лізингоодержувачів, визнаних банкрутами, або таких, що порушили договір лізингу. Лише на початок поточного року нам довелося перейматися ремонтом 702 машин, вилучених у неплатоспроможних лізингоодержувачів, й передачі їх у повторний лізинг.

Арифметика майбутнього

У січні ми провели в компанії так звану «перепустку» всіх філій, де заслухали звіти кожного керівника філії та дочірнього підприємства, розглянули їх бізнес-плани, звірили всі цифри. У ході цієї роботи виявились і недоліки у діяльності філій, зокрема, у веденні бухгалтерського обліку (майна, застави), встановленої звітності, де-не-де проявлений суб'єктивізм під час оцінки вартості техніки, особливо іноземної, яка вилучається і передається у повторний лізинг, були докори в тому, що іноді така техніка довго стоїть на приколі тощо. Окреслили спільні дії на 2005 рік. Упевнений, що така робота дасть відрадні результати.

Для закріплення досягнутого, з урахуванням того, що 2005 рік оголошено роком села та з метою усунення недоліків, ми розробили програму дій на цей рік і визначили конкретні заходи. Зокрема, компанія домагатиметься приєднання її до міжнародної лізингової діяльності через пайову участь в іноземних інвестиціях, здійснення програм спільного виробництва перспективної сільськогосподарської техніки, а також шляхом залучення іноземних кредитних ресурсів для розвитку лізингових операцій з цією технікою. Ми плануємо завершити роботу щодо передачі у власність сільгосптоваровиробників або вилучити техніку, передану їм на умовах фінансового лізингу в 1998 — 1999 роках, з наступною її реалізацією. Запроваджуватимемо порядок укладення договору застави/поруки на суму, не меншу двох чергових лізингових платежів, до терміну обміну довіреності лізингоодержувача на отримання техніки на заводі.

Ми думаємо про здійснення страхування сільськогосподарської техніки та фінансових ризиків. Компанія й надалі працюватиме разом з філіями і дочірніми підприємствами щодо створення виробничої бази і освоєння ринку технічних послуг. Ми домагаємось, щоб на кінець 2005 року діяв 151 магазин із продажу запасних частин, 43 майданчики виставки-продажі техніки, 71 спеціальний пункт технічного сервісу та 14 пересувних ремонтно-діагностичних установок.

Ми вдосконалимо організаційно-правову структуру відкритих акціонерних товариств «Сільськогосподарських МТС» з таким розрахунком, щоб вони стали рентабельними, надавали послуги селянам у весняно-польових роботах. Про це йшлося під час виїзного розширеного засідання правління НАК «Украгролізинг» на заводі «Уманьферммаш» (Черкаська обл.). Намічається також приймання іноземної техніки у позичальників кредитів та власників техніки, неспроможних розрахуватися за неї коштами, щоб передати її у повторний лізинг. Маємо внести низку пропозицій щодо вдосконалення законодавчо-правового забезпечення діяльності фінансового лізингу. Зокрема, готуємо доповнення до Закону України «Про податок на додану вартість» у частині операцій фінансового лізингу. Будуть підготовлені пропозиції щодо зміни правового статусу та встановлення організаційно-правової форми дочірніх підприємств компанії відповідно до чинних Цивільного та Господарських кодексів, а також доповнення та зміни до статуту НАК «Украгролізинг». Багато уваги буде приділено роботі з кадрами, підвищенню їх кваліфікації, забезпеченню технічними засобами роботи. Вся робота здійснюватиметься прозоро, на публічних засадах.

У світлі нових ідей розбудови України, виголошених Президентом Віктором Ющенком і Прем'єр-міністром Юлією Тимошенко, правління, співробітники НАК «Украгролізинг» сповнені оптимізмом достойно проводити в життя державну політику аграрного лізингу на селі.

Євген ТОМІН,
голова правління Національної акціонерної компанії «Украгролізинг»

Військові здали жіночий монастир,

або Як гуртожиток продали з мешканцями

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Будь-яку справу можна робити трьома способами: правильно, неправильно і по-армійському.
Американський вислів.

За державу мені вже не прикро. Ну скільки можна ображатися за величезний могутній, але вочевидь розладнаний механізм, в якому не помічають гвинтиків?!

Прикро за військовослужбовців у ролі тих самих гвинтиків. Вони просять даху і хліба. Чи чує їх держава?

У "Голосі України" дедалі частіше публікуються листи наших голодних і безквартирних захисників. Вони вміють аналізувати і лічити. У нещодавньому своєму зверненні до міністра оборони Анатолія Гриценка контрактники просили: поверніть хоча б десяту частину розбазареного, вкраденого військового майна і реалізуєте всі соціальні програми. Анатолій Степанович і сам знає, до чого призвела корупція, зловживання в армії. До зради інтересів не лише МО, а і держави. Тим часом міністерство — найбагатше відомство, в якому сьогодні налічується 399 спорожнілих військових містечок, 193 державні та казенні підприємства, багато надлишкових споруд, техніки тощо. Дотепер, за твердженням міністра Гриценка, за безцінь продавалося майно, яке коштує мільйони, яких так бракує для бойової підготовки, розв'язання гострих соціальних проблем.

Зокрема, для забезпечення погононосців житлом. Нині у квартирній черзі стоять 45,5 тисячі осіб, з них 13 тисяч — понад десять років. У рік квартирами забезпечували щонайбільше три тисячі офіцерів.

У Дніпропетровську тих, хто потребує житло, майже тисяча, у рік святкують новосілля 5-6 родин. А могли б більше, використовуй відомство кошти з розумом. Викладений нижче випадок продажу об'єкта — лише один факт нераціонального, на мій погляд, підходу до реалізації "зайвого" майна.

Серед атакуючих не помічений

Магазин фарб, розташований в будинку № 59 на проспекті Пушкіна (центр міста), знає багато хто. Але мало кому відомо, що у будинку, звведеному 1860 року, містився жіночий монастир. Зрозуміло, келій тут тепер немає. Але атрибути гуртожитку, яким і значиться двоповерховий будинок, що перебуває на балансі облвійськкомату (ОВК), збереглися. Престижне місце, добротне приміщення площею 1087,8 кв. м не могли залишити байдужими до нього підприємницьких люд.

Першим орендарем у 1997-му стало відоме нині ТОВ "Древбумснабстрой" (ДБСС). У 1999 році воно уклало договір оренди з Міністерством оборони на 25 років. Жили, працювали — не тужили, як кажуть.

Наша довідка. ДБСС — офіційний представник п'яти провідних закордонних компаній, які виробляють будівельні матеріали, меблеву фурнітуру і лакофарбову продукцію. Підприємство здійснює будівельно-ремонтні роботи, виготовляє меблі, займається торгівлею. Валовий оборот у 2004-му — понад 32,4 млн. гривень. У бюджет і фонди соцстраху перерахувало 218,6 тисячі гривень. Середньооблікова кількість працюючих — 183 особи.

У 2000-му за сфальсифікованими документами договір з ДБСС було розірвано. Прокуратура так і не знайшла майстра з "хфальші". А тим часом у монастирі, перепрошую, будинку з'явився новий орендар — ТОВ "Рубіж". Виробники меблів стали суборендаторами, але дотепер платять за комунальні та інші послуги. "Рубіж", за визнанням його керівника Геннадія Чистякова, і не намагався укладати відповідні договори.

— Так склалося, що ДБСС платило і за послуги, і за свої площі, що влаштовувало всіх.

Не всіх. Гендиректор ТОВ "Древбумснабстрой" Олександр Гонюк написав з дюжину листів до прокуратури, в яких просив перевірити законність укладання договору між ТОВ "Рубіж" і МО. Ось одна із відповідей: "... заява про необхідність проведення прокурорської **перевірки законності розірвання** (виділено мною. — **Авт.**) договору оренди між ДБСС і МО розглянуто..." Суборендатори не раз вимагали розібратися, хто і чому позбавив "Древбумснабстрой" статусу орендаря і як "Рубіж" зайняв його місце під сонцем — відповіді "пеклися" немов під копірку. З рекомендацією звертатися до суду, оскільки прокуратура, мовляв, захищає тільки інтереси держави.

Фото Олександра ДОРОНЕНКА.

Однак це не завадило їй тричі виступати позивачем стосовно ДБСС, по суті, втручаючись, на мій погляд, в суперечку між підприємствами, до того ж на боці "Рубежу", що має борг перед МО.

Наша довідка. ТОВ "Рубіж" займається ремонтом, будівництвом систем опалення, котелень і торгівлею. У товаристві працює 14 осіб (у сезон — 50—60). У 2004-му обсяг продажів і послуг становив 1,3 млн. гривень. Перераховано в бюджет і фонди 19 тисяч гривень.

Відносини між товариствами ще більше загострилися в 2003-му, коли стало відомо, що колишній монастир, він же гуртожиток ОВК, він же орендовані приміщення підлягають відчуженню. Кому ж не хочеться отримати ласий шматок від військового пирога!

— Ми написали в міністерство десятки листів із проханням продати нам будинок, — розповідає гендиректор ДБСС Олександр Гонюк. — І нас визнали претендентами разом з іншими. Але коли дійшло до купівлі-продажу...

У МО вирішили не продавати, а обміняти будинок на квартири для військовослужбовців. Варто зазначити, що й у "Древбумснабстрое", і в "Рубежі" у керівництві колишні кадрові офіцери. І кому як не їм сприяти тому, щоб 5-6 родин одержали дах над головою. ДБСС готове було викласти мільйон гривень, а "Рубіж" з незрозумілих мені причин "позичив" своє право іншій фірмі. Вона і купила кілька недобудованих квартир, як стверджує Геннадій Чистяков, за 278,3 тисячі гривень. Міністр оборони скасував рішення про відчуження двоповерхового будинку за смішну ціну. Створена комісія МО торік вивчала питання і рекомендувала його продавати. Відповідне рішення прийняв Урядовий комітет з питань оборони, оборонно-промислового комплексу і правоохоронної діяльності, який затвердив 22.10.04 р. додатковий перелік майна, яке може бути відчужено. У списку був і нежитловий комплекс на проспекті Пушкіна.

Тоді, судячи з інформації Міноборони, на корпус претендували три (чи чотири? — **Авт.**) суб'єкти. "Рубіж" серед них не значився.

Розвідка на висоті

А тим часом на Майдані в Києві розпалювалася помаранчева революція. Процес приватизації, пам'ятаєте, активізувався. Гадаю, під слушним приводом завершити розпочате почало форсувати події і Міноборони. Через держпідприємство "Укроборонсервіс" воно виставило на продаж Дніпропетровський "шматок пирога", про що було оголошено в "Біржовому віснику" 7 і 16 грудня 2004-го. У результаті в конкурсі переміг "Рубіж", який купив 1087,8 кв. м за 835 тисяч гривень (початкова ціна — 832 834,46 гривень).

Від кого Геннадій Чистяков довідався про майбутній конкурс?

— Прочитали в газеті і одразу подали документи.

Разом з конкурентами я шукав у Дніпропетровську полтавський щотижневик "Біржовий вісник", але, на жаль, не знайшов.

В "Укроборонсервісі" до цього поставилися спокійно. Мовляв, для більшої прозорості ми оголосили конкурс, хоча законом це не передбачено. Як не передбачено і переважне право будь-кого на купівлю нерухомості військового відомства. Відчуження відбувається на основі рівноправності всіх суб'єктів.

І це добре. Але хто і як повинен забезпечити цю рівноправність? Публікацій у газеті, як виявилося, мало. Про торги не знав навіть військовий комісар, не кажучи вже про прокурора гарнізону, квартирно-експлуатаційну частину і претендентів. Отже, формальностей дотримано, а там хоч трава не рости? Чи варто було витрачати дарма гроші на оголошення, якщо торги, на моє переконання, пройшли фактично непрозоро і формально? І ще питання, чи можна їх вважати законними.

Бомба для міністра

Принаймні Індустріальний суд Дніпропетровська наклав арешт на будинок.

— Рішення суду ми оскаржуватимемо, тому що відповідно до договору про купівлю-продаж сплатили гроші і тепер зазнаємо збитків, — каже Геннадій Чистяков.

— Я стурбований продажем будинку, орендна плата за який дає можливість нам хоч якось утримувати інші приміщення в нормальному стані, — зазначає військовий комісар Юрій Миронов. — Адже бюджетні гроші на ремонт й інше практично не надходять.

— Як я знаю, будинок оцінено в сотні тисяч доларів, — розповідає комерційний директор ДБСС Дмитро Гонюк. — Вважаю, експертна оцінка його щонайменше вдвічі занижена. Ми, до слова, готові були заплатити суму на два порядки більше, ніж держава отримала від наших конкурентів.

До військового прокурора Дніпропетровського гарнізону я пішов, озброївшись фактами, про які він, нещодавно призначений, мабуть, не знав.

По-перше, будинок продали з дизельним агрегатом аварійного постачання облвійськкомату електроенергії. Власнику, зрозуміло, генератор не потрібний, але ніхто ніде не написав і не сказав, куди його подіти, і хто забезпечуватиме бойову готовність ОВК у разі від'єднання комісаріату від електрики і зв'язку... По-друге, у будинку на проспекті Пушкіна, 59 зареєстровано і прописано 16 військовослужбовців і членів їхніх родин. Виходить, їх продали разом з будинком?..

Прокурор Герман Бухтіаров запевнив мене, що інформує про це Генпрокурора...

Подивимося, що з цього вийде.

Іван ІЛЛЯШ.

Дніпропетровськ.

На знімку: той самий "монастир".

Господарський суд Полтавської області, 36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1, постановою по справі 7/137 від 22.03.2005 р. визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю ВТО "Енергорезерв" (39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Московська, 18, кв. 43 ; код ЄДРПОУ 30566185, р/р 26005176353001 в Кременчуцькій філії КБ "Приватбанк"', МФО 331531) та викрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Боровика Руслана Леонідовича, ліцензія № АА 783249 від 24.06.2004 р., адреса: 36039, м. Полтава, вул. Рози Люксембург, 36.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 14.02.2005 р. порушив справу про банкрутство № 5/16Б у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю "Донбасатоменергомонтаж" (87230, Донецька область, смт. Новий Світ, вул. Енергетична, 23, код ЄДРПОУ 25095556, р/р 26001301845144, МФО 334765 у Філії Старобешівського відділення ПІБ м. Комсомольська), 14.02.2005 р. введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено Лєснікова Євгена Євгеновича (ліцензія № 116080, 85483, Донецька область, м. Новогродовка, вул. О. Кошевого, буд. 37, кв. 19. Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 28.01.2005 р. порушив справу № 20/28б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства "Райагротехсервіс" (код за ЄДРПОУ 00902853, 92704, Луганська обл., Старобільський район, м. Старобільськ, вул. Рози Люксембург, 78, р/р 26008710577 в Старобільському філіалі АБ "Укркоммунбанк", МФО 304710).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Просолупова Олександра Леонідовича, ліцензія серії АА № 630090 від 11.12.2003 р. (91048, м. Луганськ, вул. Ушакова, буд. 9а).

Письмові заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

За адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2\234 відбудеться аукціон з продажу майна наступних підприємств:

10 травня 2005 року об 11 год. 00 хв. — ТОВ "Закарпатська фірма "Укрторгбудматеріали" (Закарпатська обл., м. Ужгород, вул. Електрозаводська, 35), а саме: Лот № 1: Причіп бортовий МАЗ 93866, н/причіп бортовий-Е, реєстр. № 02444 РЕ № шасі Р 0002609 за ціною 3431,40 грн., Лот № 2: Причіп бортовий МАЗ 93866, н/причіп бортовий-Е, реєстр. № 02445 РЕ № шасі Р 0002606 за ціною 3237,28 грн., Лот № 3: ЗІЛ 130, 1975 р. в., реєстр. № 9043 ЗАМ, № шасі 205285, № дв. 1678 за ціною 801,00 грн., Лот № 4: Причіп СЗАП 83571, бортовий-Е, реєстр. № 02441 РЕ № шасі N 0013316 за ціною 2949,34 грн., Лот № 5: ЗІЛ 4316, 1990 р. в., № дв. 673354, № шасі 3068788, реєстр. № 4244 ЗАН за ціною 2868,00 грн., Лот № 6: IVEKO 35-8 Daily Bus, фургон малотонажний-В, 1990 р. в., № дв. 8140612001076746, № шасі ZCFC3550002462950, реєстр. № 51750 РТ за ціною 5015,00 грн., Лот № 7: ГАЗ 5312, бортовий-С, 1987 р. в., № дв. 5311273118, № шасі ХТН531200Н1152913, реєстр. № 51744 РТ за ціною 1344,00 грн., Лот № 8: МАЗ 54323, сідловий тягач Е, 1993 р. в., № дв. 15469, № шасі ХТМ543230Р0018223, реєстр. № 51749 РТ за ціною 6712,00 грн., Лот № 9: МАЗ 54323, сідловий тягач Е, 1993 р. в., № дв. 23756, № шасі ХТМ543230Р0017870, реєстр. № 51747 РТ за ціною 8474,00 грн., Лот № 10: МАЗ 54323, сідловий тягач Е, 1993 р. в., № дв. 26573, № шасі ХТМ543230Р0017822, реєстр. № 51748 РТ за ціною 7515,00 грн., Лот № 11: МАЗ 5334 КС, 1987 р. в., № дв. 819731, № шасі 103490, за ціною 4077,00 грн., Лот № 12: Причіп бортовий МАЗ 93866, н/причіп бортовий-Е, реєстр. № 02442 РЕ № шасі Р 0002299 за ціною 3511,40 грн., Лот 13: ГАЗ 51А, 1962 р. в, № шасі 3074446, № дв. 2549335 за ціною 3000,00 грн. Лот. № 14: Автомобіль вантажний марки ГАЗ 5312 за ціною 336,72 грн.; Лот. № 15: Автомобіль вантажний марки ИЖ 2715 за ціною 288,62 грн.; Лот. № 16: Автомобіль вантажний марки ИЖ 2715 за ціною 250,15 грн.; Лот. № 17: Автомобіль вантажний марки ГАЗ 5312 за ціною 336,72 грн.; Лот. № 18: Автомобіль вантажний марки ЗИЛ 131 за ціною 339,42 грн.; Лот. № 19: Автомобіль вантажний марки МАЗ за ціною 2525,38 грн.; Лот. № 20: Автомобіль вантажний марки камаз, 1992р. в., колір червоний, двигун № ХТС532000N2016424 держномер № 51862 РТ за ціною 3279,73 грн.; Лот. № 21: Причіп бортовий СЗАП марки 83571, 1992 року випуску, колір червоний, шасі (рама) № 0013316, Т/П ІКС 037856, держ. номер 02441 РЕ за ціною 2763,65 грн.; Лот. № 22: Вагон ДМ-10Ц-13У за ціною 360,15 грн.; Лот. № 23: Теліжка вантажопідйомник за ціною 60,03 грн.; Лот. № 24: Автонавантажувач за ціною 888,37 грн; Лот. № 25—28: Будиночки контейнера металеві 4 шт. за ціною 360,15 грн. за штуку.

10 травня 2005р. о 15 год. 00 хв. — ВАТ "Хустська взуттєва фабрика", а саме: Лот № 1: Будівля котельні без обладнання за ціною 43599,70 грн., Лот № 2: Факс "Панасонік" за ціною 230,62 грн., Лот № 3: Ксерокс "Канон" за ціною 1897,00 грн., Лот № 4: Автопогрузчик за ціною 1117,20 грн Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Хуст, вул. Карпатської Січі (колишня 24-Жовтня), 40.

11 травня 2005р. об 11 год. 00 хв. — МП "Сервіс-фірма "Месія", а саме: Лот № 1: Вага 200 кг. 1 шт. заг. вартість 140,0 грн.; Плита електрична (промислова) 1 шт. заг. Вартість 47,25 грн.; Стіл однотумбовий 5 шт. заг. вартість 360,0 грн.; Шафа для книг (з антресолями) 2 шт. заг. вартість 200,0 грн.; Вага напольна 1 шт. заг. вартість 20,0 грн.; Охолоджувач пива "Старопрамен" 1 шт. заг. вартість 75,0 грн.; Сейф металевий 1 шт. заг. вартість 144,0 грн.; Калорифер EWT 1 шт. заг. вартість 36,0 грн.; Стіл з приставкою чорного кольору 1 шт. заг. вартість 46,0 грн.; Крісло винтове 1 шт. заг. вартість 35,0 грн.; Стінка кабінетної мебелі чорного кольору з двох одиниць 1 шт. заг. вартість 237,0 грн.; Фритюрниця "BOSCH" 1 шт. заг. вартість 57,0 грн.; Сканер ручний 1 шт. заг. вартість 23,0 грн.; Ваги 0,5 т. 3 шт. заг. вартість 450,0 грн.; Сейф металевий 2 шт. заг. вартість 346,0грн.; Жаровня промислова 1 шт. заг. вартість 28,0 грн.; Пилосос "Roventa" 1 шт. заг. вартість 63,0 грн.; Бойлер 1 шт. заг. вартість 10,0 грн.; Шафа для одягу з антресолями 1 шт. заг. вартість 100,0 грн.; Шафа для книг 1 шт. заг. вартість 110,0 грн.; Стіл двотумбовий 1 шт. заг. вартість 80,0 грн.; Телевізор "Sony" 1 шт. заг. вартість 40,0 грн.; Мікрохвильова піч "Електротерм" 1 шт. заг. вартість 37,0 грн.; Музичний центр "Philips" 1 шт. заг. вартість 59,0 грн.; Телефон-факс "SHARP" 1 шт. заг. вартість 152,0 грн.; Принтер НР 1 шт. заг. вартість 28,0 грн.; Міні АТС 6 Х 1 6 1 шт. заг. вартість 49,0 грн.; Радіостанція 1 шт. заг. вартість 25,0 грн. Місце знаходження майна: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Трудова, 2.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям за три дні до початку аукціону слід подати організатору торгів відповідні заявки, необхідні документи та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни продажу об'єкта на рахунок організатора торгів — Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 2600111506, Код 26252740, МФО 312776 та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора торгів — Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол торгів є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між покупцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися до організатора торгів за адресою: м. Ужгород, пл. Б. Хмельницького, 2\234, тел. (03122) 3-59-37.

Господарський суд Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) ухвалою від 21.09.2004 р. порушив провадження по справі № Б 15/94/04 про банкрутство Державного підприємства "Криворізька теплоцентраль" (50014, м. Кривий Ріг, Дніпропетровської області, вул. Електрична., 1, код ЄДРПОУ 00130850, п/р № 2600130126004 у Жовтневому центральному обособленому підрозділі ПІБ, МФО 305631.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шпенова Дмитра Юрійовича (ліцензія серії АА № 249538), вул. Дзержинського, 29/40, м. Дніпропетровськ, 49027.

Письмові заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Закарпатської області від 11.11.2004 р. по справі № 6/59, визнано банкрутом закрите акціонерне товариство "Жорнавський лісокомбінат" та відкрито ліквідаційну процедуру. Реквізити банкрута: код ЄДРПОУ 00273726, п/р 26006353350001 в Приватбанку смт. В. Березний, МФО 312464; адреса: Закарпатська область, Великоберезнянський район, с. Жорнава.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Дідича Михайла Андрійовича (ліцензія серія АБ № 116176 від 20.01.2005 р.); м. Ужгород, пр. Свободи, 3, пошт. від. № 18, а/с 82; тел. (031-2) 67-29-21. Факс: 61-68-24. E-mail: didich@uzh. ukrtel. net

---

Постановою Господарського суду Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру по справі № 5/63-05 СВК "Більшовик" с. Краснопілка Гайсинського р-ну (код 03734168), ліквідатор Глебов В. Ф., ліцензія АА № 630087, тел. 32-75-22.

Приватне підприємство "Ліон-Приват" оголошує про свою ліквідацію. Код ЗКПО - 30336822. Всі претензії приймаються підприємством протягом двох місяців з 20.03.2004 р. до 20.05.2005 р. за телефоном - 80678117084 і адресою: м. Львів, вул. Айвазовського, 22/141.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) постановою від 02.03.2005 р. у справі № 6/25-05 визнав Товариство з обмеженою відповідальністю "Перемозьке" (41066, Сумська область, Глухівський район, с. Перемога, вул. Радянська, 100, код 30902621) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Закорко Вадима Вікторовича, ліцензія серії АА № 719836 від 19.02.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Пролетарська, 69, 2-й поверх).

Відповідно до вимог с. 51 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення про визнання банкрутом.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, просп. Т. Г. Шевченка, 18/1) за позовом Охтирської МДПІ, 21.01.2005 року порушив справу за № 6/11-05 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Відродження" (і/код 30794525), юридична адреса: 42722, Сумська область, Охтирський район, смт. Чупахівка, пров. Заозерний,1, р/р № 26008301490109 в Філії "Відділення ПІБ в м. Охтирка Сумської області, № 26001000638001 в Філії ВАТ КБ "Надра" в м. Охтирка.

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено Гайдукова Сергія Петровича (ліцензія серія АА № 250477 від 26.04.2002 року, адреса: 40030, м. Суми, вул. Сільська, 4/9).

Заяви кредиторів до боржника приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Луганської області 25.02.2005 р. порушено справу № 20/33б про банкрутство СТОВ "Колос" (93340, Луганська обл., Попаснянський район, смт. Комишуваха, п/р № 260066648 у Луганській облдирекції АППБ "Аваль", МФО 304007, код ЄДРПОУ 30157420). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рачок Романа Володимировича, ліцензія АА № 520132 від 01.07.2003 р., Луганська область, м. Первомайськ, вул. Дзержинського, буд. 11, кв. 73.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом 30-ти днів від дня надрукування цього оголошення.

Державне підприємство "Національна енергетична компанія (НЕК) "Укренерго" (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 25, Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00100227) повідомляє, що відкритий тендер з визначення проектної організації на виконання проекту "Електропередачі 750 кВ для видачі потужності Рівненської та Хмельницької АЕС. ПС 750 кВ "Київська" з заходами 330-750 кВ" скасований з причин відсутності на торгах необхідної кількості учасників.

Оголошення про проведення тендеру було опубліковане в газеті "Голос України" від 23 березня 2005 року № 52 (3552).

Київська філія Державного підприємства "Ресурси - Документ", адреса: м. Київ, вул. Мельникова, 83 Д, ЗКПО 26500243 повідомляє, що згідно наказу № 14 від 30 березня 2005 р. підприємство ліквідується. Претензії приймаються до 30 травня 2005 р.

Постановою Господарського суду м. Києва від 04.04.2005 р. по справі № 24/194-б ТОВ "ЕЛЄН" (код 21507708, адреса: м. Київ, Контрактова площа, 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Крикуна В. Б., тел. 244-44-89.

Господарським судом Запорізької області визнані банкрутами та відкриті ліквідаційні процедури щодо наступних підприємств:

1) постановою від 10.03.2005 р. по справі № 19/59 — ВАТ "Сантехнік", розташоване за адресою: 72500, Запорізька область, смт. Якимівка, вул. М. Горького, 105, (код ЄДРПОУ — 01331064);

2) постановою від 10.03.2005 р. по справі № 19/177(04) — ПП "Лєго", розташоване за адресою: 71009, м. Бердянськ, вул. Мазіна, 17, (код ЄДРПОУ — 31230169);

3) постановою від 28.03.2005 р. по справі № 19/60(05) — Приазовське районне державне комунальне госпрозрахункове бюро технічної інвентаризації та архітектурного планування, розташоване за адресою: 72400, смт. Приазовське Запорізької області, вул. М. Горького, 101/11, (код ЄДРПОУ — 22135841).

Ліквідатором призначено Осипенко Олександра Валентиновича, ліцензія АА № 783079 (72100, Запорізька обл., м. Приморськ, вул. Шевченко, 76).Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Донецької області (83043, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 3 березня 2005 року по справі № 3/169Б Відкрите акціонерне товариство "Єнакіївське автотранспортне підприємство 11408" (84600, м. Єнакієве, пр. Металургів, 63) визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Арбітражного керуючого Хроменко Наталію Анатолівну: 83014, м. Донецьк, вул. Андреєва, 1/8, ліцензія АА № 315413 від 13.07.2003 року.

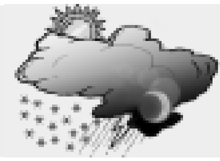
Господарський суд міста Дніпропетровська постановою від 24.03.2005 року по справі № Б/29/46/05 визнав ТОВ "Підприємство технічного забезпечення "Укртяжмаш" (код ЄДРПОУ 32324337; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. 20 років Перемоги, 8/10) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Зосіменко Олексія Євгеновича, ліцензія № 779112; адреса: м. Дніпропетровськ, а/с 2732.

Господарський суд Хмельницької області постановою від 15 березня 2005 року № 2/295-Б визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру щодо відкритого акціонерного товариства "Теофіпольське підприємство "Агропослуги" смт. Теофіполь Хмельницької області, вул. Леніна, 84, ідентифікаційний код 05491422. Ліквідатором призначено Кунашенка Василя Івановича (ліцензія № 783088 від 19.04.2004 року), тел. (8-03840) 5-49-45.

Господарський суд міста Дніпропетровська постановою від 24.03.2005 року по справі № Б/29/45/05 визнав ТОВ "Науково-виробниче об'єднання "Орбіта" (код ЄДРПОУ 32172958; 49047, м. Дніпропетровськ, вул. Сагайдачного, 1А/55) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Зосіменко Олексія Євгеновича, ліцензія № 779112; адреса: м. Дніпропетровськ, а/с 2732.

7 квітня в Україні утримається мінлива хмарність, без істотних опадів. Вітер переважно південний, 3—8 м/с. Температура вночі —0—5 тепла (у прикарпатських, східних, південних областях та в Криму місцями 1—4 морозу), вдень — 14—19 тепла (на узбережжі морів та в Карпатах — 10—13).

Шановний читачу!
Від сьогодні в «Далі буде» виходитиме щотижнева природоохоронна рубрика «Еко-Хата». Розповімо вам цікаво про важливе. Сподіваємося на зворотний зв'язок.

Доброго ранку, клишоногий!

Що чекає наших бурих ведмедів, які саме прокинулися від зимового сну?

Протягом останніх 15—17 років фауна України втратила дві третини ведмедів, стверджує Сергій Лопарев — доцент кафедри зоології біологічного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Казкою видаються нині ті часи, коли бурий ведмідь заселяв мало не половину території України. У нас їх було до 40 тисяч! Володимир Мономах колов клишоногого рогатиною на київському Звіринці. А тогочасна бабуся мало не брала ведмедя «під лапу» й разом з ним збирала малину. Та вже в середині XIX століття популяцію було знищено на Поліссі.

За часів Союзу, каже Сергій Лопарев, у Карпатах налічувалося 400—600 ведмедів, на яких влаштовувала «царські полювання» тогочасна верхівка. Потім західний кордон став прозорішим, а ціна на шкуру майже зникло в Західній Європі звіра сягала там кількох тисяч доларів...

Не в захваті від сусідства з клишоногим і селяни, поруч з якими він живе: худобу ламає, вулики краде й кидає у воду (бджоли тонуть, а він ласує медом), а овес травить — кладе до рота колосся молочної стиглості й висмоктує. Якби був механізм компенсації таких «витівок»... А так — чешуться в селянина руки пальнути в трицентнерного шкідника з рушниці.

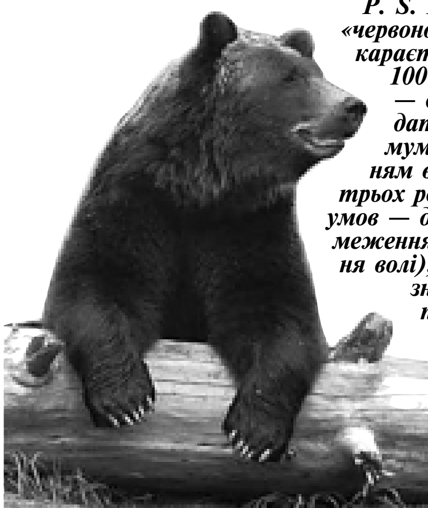
Проте ведмеді стають статевозрілими тільки у віці трьох-чотирьох років, самиці приносять ведмежат раз на два або й три роки — в середньому менш як двоє дитинчат.

Сергій Лопарев зауважує, що ситуація з ведмедями ще не катастрофічна, але наближається до такої. Цей звір справді може зникнути з наших лісів. Водночас за розумного підходу популяція в 150 особин дає змогу впольовувати щороку 8—12 тварин, і при цьому її кількість збільшуватиметься. Як же треба було нищити бідолашного звіра, щоб чисельність «на очах» зменшилася в багато разів?!

Сергій ХОМІНСЬКИЙ.

Довідка

28 травня 2003 року бурого ведмедя внесено до Червоної книги України. Відтоді можливий тільки селекційний відстріл цього звіра — за наявності відповідної ліцензії Міністерства охорони навколишнього природного середовища. Як повідомив начальник Управління охорони рослинного і тваринного світу Мінприроди Володимир Тарасенко, жодної такої ліцензії міністерство поки що не видавало.

P. S. Полювання на «червонокнижного» звіра карається штрафом до 100 (за певних умов — до 200) неоподатковуваних мінімумів або обмеженням волі на строк до трьох років (за певних умов — до п'яти років обмеження або й позбавлення волі), з конфіскацією знарядь і засобів полювання та всього здобутого (стаття 248 («Незаконне полювання») розділу XIII («Злочини проти довкілля») Кримінального кодексу України).

До речі

Родина ведмедевих налічує вісім видів. Найбільший — білий ведмідь: маса деяких самців сягає тонни! Найменший — малайський, масою до 65 кг. Очковий ведмідь живе в Південній Америці, білий — типовий мешканець Арктики. Особливе місце посідає велика панда. Уперше тільки в 1913 році натуралісти спостерігали її у природі. Свого часу точилися палкі суперечки: відносити велику панду до родини єнотових, родини ведмедевих чи виділити в особливу родину пандових? Стилізований портрет великої панди став символом створеного 1961 року Всесвітнього фонду дикої природи (WWF).

Як Андерсен переполошив Івано-Франківськ

«Я дуже люблю читати казки Андерсена. Це друга книжка після Біблії, яку я перечитую все життя», — зізналася відома на Прикарпатті художниця і поетеса, викладач Івано-Франківської дитячої художньої школи Марія Корпанюк. Вона й стала ініціатором обласної виставки дитячих малюнків на тему казок Андерсена в Івано-Франківську. І привід для такої акції трапився неабиякий: 2 квітня виповнилося 200 років від дня народження славетного казкаря, і ЮНЕСКО оголосило нинішній рік Роком Андерсена.

Фото автора.

Утім, ніхто навіть не уявляв, що клич присилати малюнки на теми казок данського письменника спричинить справжній книжковий бум серед хлопчиків і дівчаток. Андерсен став найбільш затребуваним автором у місцевих бібліотеках і книгарнях. На виставку потрапило близько півтисячі дитячих фантазій, у яких ожили персонажі «Снігової королеви», «Дюймовочки», «Принцеси на горошині», «Кресала». Більш як 50 робіт відзначено дипломами і подяками.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

На знімку: «Штопальна голка» 12-річної Марти Красій.

■ **ГОТУЮЧИСЬ ДО ВЕЛИКОДНЯ**

Такого навіть бабусі не бачили!

Школу писанкарів створено у Державному історико-культурному національному заповіднику «Буша» на Вінниччині

— Мистецтво писанки в кожному українцеві приховано на генетичному рівні, — каже керівник столичної школи писанкарів при київському Будинку вчителя Тамара Гришенок, яка провела у Буші кілька уроків. Після перших занять слухачі — від 12 до 30 років — зробили такі писанки, яких, кажуть, у селі не бачили навіть бабусі!

Бушанці оглянули привезену з Києва колекцію із ста українських писанок. За кошти фонду імені Івана Гончара придбали матеріали — фарби, барвники, інструменти-писачки. До Великодя пропонують ще кілька занять і разом з Тамарою Гришенок підготують першу виставку професійно виготовлених писанок.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

■ **ФОТОФАКТ**

У випускників Вищого професійно-технічного училища №23 міста Канева почалася переддипломна практика. Цього року ВПТУ підготувало 160 чоловік 10 робочих спеціальностей.

На знімку: майстер виробничого навчання Микола Лисенко керує слюсарними роботами.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Коса-рекордсменка

Володаркою найдовшої на Рівненщині коси завдовжки 1 метр 47 сантиметрів є вісімнадцятирічна Олена Сенюта. Майбутній обліковець та аудитор, яка стала переможницею конкурсу «Коса моя, краса моя», що уже вшосте проводиться у Рівному, порадила своїм майбутнім конкурентам любити й пестити своє волосся.

Олександра ЮРКОВА.

Страуси не тільки екзотика

Сільгосппідприємство «Світанок», що у Заліщицькому районі на Тернопільщині, першим в області почало вирощувати страусів. Тут уже є 30 екзотичних птахів, і цього року планують подвоїти їх кількість та організувати страусячу ферму. В наших умовах нелегко вирощувати цих птахів, але справа обіцяє бути прибутковою. Шкіра страусів друга за ціною після крокодилячої, кілограм м'яса у сусідній Польщі коштує 33 долари, у нас яйце — 62 гривні, із зародком — вдвічі дорожче. Страва з м'яса страуса у ресторанах «тягне» на півтори сотні гривень.

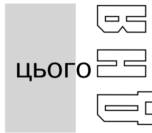
Любов ЛЕВИЦЬКА.

Їстівний малюнок

створюють в місті Рубіжне. Для цього, виявляється, треба було організувати акцію «Торт для мами», як це зробили маркетологи Рубіжанського хлібокомбінату. Своїм юним покупцям, котрі разом з батьками відвідали фірмовий магазин, вони запропонували намалювати ескіз торта, використовуючи спеціальні шаблони. На конкурс надійшло 14 малюнків, і всі вони були прийняті у виробництво. Буквально по всіх ескізах кондитери виготовили смачні торти і вручили їх юним авторам. Приємне і... смачне вийшло видовище.

Алла АНТИПОВА.

Луганськ.

6 КВІТНЯ

■ 1896 р. В Афінах відкрилися перші Олімпійські ігри сучасності.

■ 1909 р. Американський полярник Роберт Пірі досяг Північного полюса.

■ 1917 р. У Києві розпочав роботу з'їзд діячів українського села, на якому було створено Українську селянську спілку.

■ 1919 р. Одесу звільнено від англо-французьких інтервентів та білогвардійців.

■ 1930 р. У СРСР засновано ордени Леніна та Червоної Зірки.

■ 1974 р. Шведський ансамбль «АББА» з піснею «Ватерлоо» переміг на конкурсі Євробачення.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 6,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 110

ВАТ «Видавництво «Вільна Україна» 79026, м. Львів, вул. В. Великого, 2.

Зам. 179

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1308

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

Internet: http://uamedia.visti.net/golos